

VINERI • 22 AUGUST 2008 • ANUL LVIII NR. 34

FOAIA românească

SĂPTĂMÂNAL AL ROMÂNILOR DIN UNGARIA

www.foaia.hu / foaia@foaia.hu

Festivalul Pogăcițelor 2008
Festivalul Castraveților, ediția a VI-a
Tradiția dansului popular la Micherechi

CALENDAR ORTODOX

- 25 august, luni – Aducerea moaștelor Sf. Apostol Vartolomeu; Sf. Apostol Tit.
 26 august, marți – Sf. Mucenici: Adrian și Natalia, soția sa și Atic.
 27 august, miercuri – Cuv. Moise Etiopianul; Sf. Mc. Diomid; Sf. Ana Proorocita, fiica lui Fanuel.
 28 august, joi – Cuv. Pimen; Sf. Mucenici: Eutalia, Fanurie și Osie episcopul.
 29 august, vineri – (†) **Tăierea Capului Sf. Prooroc Ioan Botezătorul; Cuv. Teodora. (Post).**
 30 august, sâmbătă – Sf. Ier.: Alexandru, Ioan și Pavel cel Nou, Patriarhii Constantinopolului.
 31 august, duminică – **Punerea în raclă a brâului Maicii Domnului.**

AGENDĂ

25 august

1907 – a murit, la Câmpina, Bogdan Petriceicu Hașdeu, enciclopedist, istoric, lingvist, folclorist.

26 august

1907 – la Oradea s-a stins din viață Iosif Vulcan, întemeietorul revistei „Familia”, care a descoperit și promovat valori ale literaturii române ca M. Eminescu, G. Coșbuc, O. Goga etc.

27 august

1770 – s-a născut filosoful german Georg Wilhelm Friedrich Hegel.

28 august

1749 – s-a născut poetul, scriitorul, dramaturgul, omul de știință și filosoful Johann Wolfgang von Goethe, personalitate de geniu a culturii germane.

29 august

1632 – s-a născut filosoful John Locke, autorul lucrării „Câteva păreri asupra educației” (1693), care a avut o influență puternică asupra dezvoltării pedagogiei secolelor următoare.

30 august

1987 – s-a stins din viață dansatorul Gheorghe Nistor din Micherechi, premiat cu distincția „Maestru al Artei Populare”.

31 august

1899 – s-a născut povestitorul chitighăzean Teodor Șimonca.
 1913 – a murit inventatorul român Aurel Vlaicu, constructorul primului aeroplan și experimentator de avioane.

Citatul
săptămânii

„«Om mare» nu poate fi decât acela care, pe lângă puterea de creație, mai are și destulă omenie, pentru ca viața lui să rămână de pildă urmașilor.”

Simion Mehedinți (1869–1962)

România

PS Siluan pe meleaguri nemțene

La începutul lunii august, meleagurile nemțene au devenit loc de pelerinaj pentru credincioși din toate colțurile României. Zilele sfinților nemțeni au început marți, 5 august, la Biserica „Sfântul Ioan Iacob de la Neamț”, aflată în curtea Seminarului Teologic „Veniamin Costachi” și au continuat miercuri, la Mănăstirea „Schimbarea la Față” de pe Muntele Ceahlău, încheindu-se joi, la Mănăstirea Sihăstria și la Schitul Sihla, informează *Ziarul Lumina*, primul cotidian creștin din România. La manifestări a participat și Prea Sfințitul Episcop Siluan.

Sărbătoarea care a deschis ciclul Zilelor sfinților nemțeni a fost cea a hramului de la Biserica „Sfântul Ioan Iacob de la Neamț”. Credincioșii care au participat la Sfânta Liturghie arhierescă s-au bucurat

de prezența a trei ierarhi: *ÎPS Teofan*, Mitropolitul Moldovei și Bucovinei, PS Siluan, Episcopul Episcopiei Ortodoxe Române din Ungaria, și *PS Calinic Botoșăneanul*, Episcop-Vicar al Arhiepiscopiei Iașilor. După citirea pericopei evanghelice, PS Episcop Siluan a ținut un cuvânt de învățătură, în care a făcut referire la viața Sfântului Ioan Iacob de la Neamț.

Mănăstirea Sihăstria, Schitul Sihla, dar și Peștera Cuvioasei Teodora au devenit locuri de pelerinaj intens încă de joi după-amiază. Cu acatiste și metanii în mână, oameni de toate vârstele au ținut să fie prezenți la sărbătoarea închinată Sfintei Cuvioase Teodora, chiar dacă unii dintre ei au fost nevoiți să se odihnească doar pe cerdacurile mănăstirii. PS Episcop Siluan, ca delegat din partea Mitropolitului

Moldovei și Bucovinei, a oficiat Sfânta Liturghie arhierescă la Schitul Sihla cu hramul „Schimbarea la Față a Mântuitorului”. 23 de preoți au fost prezenți la slujba închinată Cuvioasei Teodora de la Sihla. PS Episcop Siluan a urcat apoi la peștera unde a trăit Sfânta Teodora.

În după-amiaza aceleiași zile, a urcat până la Peștera Sfintei Teodora și *ÎPS Mitropolit Teofan*. Ierarhul a trecut mai întâi pe la bisericuța dintr-un singur brad construită pe brațele stâncilor pe cărarea ce duce spre peșteră, unde a semnat Sfântul Antimis.

În peștera Sfintei, *ÎPS Mitropolit Teofan*, în prezența a peste 100 de credincioși, a citit Acatistul Sfintei Cuvioase Teodora de la Sihla, iar PS Episcop Siluan a oficiat Sfânta Liturghie.

A. Butar

Jula

Un nou consul român

La Consulatul General al României din Jula, pe lângă actualul consul general *Ioan Fodoreanu*, va deservi cetățenii români un nou consul, *Vasile Nanea*, care și-a început activitatea pe 31 iulie 2008. Domnul Vasile Nanea întărește activitatea consulatului și se va ocupa de problemele consulare în sprijinul cetățenilor români aflați în dificultate pe teritoriul Ungariei.

A.B.

Micherechenii la Mădăras

Comuna Mădăras din România, înfrățită cu Micherechiul, a organizat în ziua de 3 august prima ediție a Serbărilor comunei Mădăras. Evenimentul s-a desfășurat pe terenul de sport din localitatea Ianoșda. Deschiderea festivă a fost ținută de către *Dan Alexandru Tiurbe*, primarul comunei Mădăras. În cadrul programului artistic și-au dat concursul: *Sandu Condoroș*, Ansamblul „Nuntașii Bihorului”, părintele *Cristian Pomo-*

haci, Ansamblul de păstrare a tradițiilor „Gheorghe Nistor” din Micherechi și dansatori din comunele Mădăras și Cefa. Manifestarea a fost onorată din partea mai multor personalități însemnate, precum și de *Teodor Martin*, primarul comunei Micherechi și câțiva consilieri locali din sat. Frumoasa și reușita sărbătoare a „fraților” micherechenilor s-a încheiat cu foc de artificii.

Gheorghe Netea,
Micherechi

Jula

Film
românesc

În perioada 28 august–3 septembrie, la cinematograful din oraș va rula filmul românesc „Legături bolnăvicioase”, un film regizat de către *Tudor Giurgiu*. În film este vorba despre Kiki și Sandu, doi frați care au o relație ascunsă. Viața dublă pe care o au cei doi, în calitate de iubiti și frați este dată în vileag în momentul în care între ce doi intervine gelozia. Alex, o tânără simplă din provincie, studentă în București intervine în relația celor doi ca iubită a colegei ei, Kiki. Alex este pentru Sandu o intrusă în relația lui cu sora sa și într-un moment de gelozie face cunoscut triumful legăturilor bolnăvicioase. Cu cine va rămâne în final Kiki? Puteți desluși urmărind filmul.

E.I.

Părerile autorilor nu coincid întotdeauna cu opinia Redacției. Responsabilitatea juridică pentru conținutul articolelor publicate în Foaia românească aparține autorilor. Foaia românească nu garantează publicarea textelor nesolicitate de redacție.

Crucea care păzește biserica din Bichișciaba

Din 13 august, biserica ortodoxă română din Ciaba are în vârf o cruce aurie. Aceasta a fost scoasă de la loc cu câteva luni în urmă, când au început lucrările de renovare ale bisericii, care a fost incendiată în vara anului trecut. Crucea a fost restaurată și poleită cu aur. Costurile de 550 mii de forinți au fost acoperite din donațiile credincioșilor.

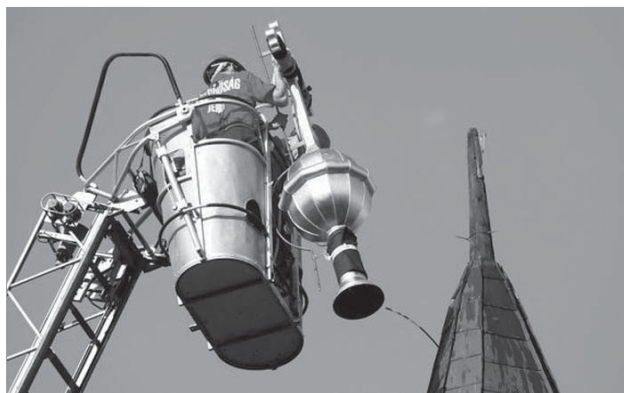
În duminica din 3 august, credincioșii ortodocși din Bichișciaba și din alte localități din împrejurimi s-au adunat la biserica românească din reședința județeană pentru a participa la o slujbă arhierescă, săvârșită de PS Siluan și un sobor de preoți. În cadrul acestei slujbe a fost sfințită crucea de aur, care urma să fie așezată peste câteva zile în vârful turnului bisericii.

Conform tradiției, în globul care ține crucea se așează tot felul de documente, care păstrează informații

pentru generațiile viitoare. Înainte de a ridica crucea în turn, preotul paroh Teodor Marc, împreună cu Gheorghe Gros, președinte-

le Autogovernării Românești din Ciaba și episcopul Mihai Bihari au introdus în glob o cutie cu documente referitoare la viața actuală a comunității bisericești. La fel au procedat și înaintașii lor în anul 1928. Documentele găsite acolo după 67 de ani, în 1995, când a fost schimbată crucea, azi sunt păstrate la arhivă.

E.I.

Pogăcițele și olimpicii din Chitighaz

Începând de sâmbăta trecută, Sala de sport din Chitighaz poartă numele a doi frați olimpici, frații Mudin István și Imre, originari din această localitate. Aceștia au participat atât la Jocurile Olimpice de la Londra din 1908, cât și la sărbătoarea sporturilor de la Stockholm din 1912. Exact în perioada desfășurării Jocurilor Olimpice de la Beijing, chitighăzenii și-au botezat Sala de sport după aceste două personalități. Festivalul Pogăcițelor și în acest an a avut scopul de a păstra vie în memoria localnicilor metoda cu care s-au construit casele în acest sat („Se zice că primele case din Chitighaz s-au construit acolo unde a căzut pogăcița aruncată”), precum și de a oferi momente de delectare și distracție cu mai multe concerte și spectacole.

În acest an, cea de-a doua ediție a Festivalului Pogăcițelor a ținut doar o

singură zi, 16 august, însă aceasta a cuprins foarte multe programe: expoziții

fotografice, etnografice și de pictură; lansare de carte; spectacole pentru copii; dansuri și cântece populare românești, ungurești și internaționale; concerte de muzică ușoară și multe altele. Toți cei care au sosit de dimineața în Parcul Castelului Almásy au fost întâmpinați cu pogăcele, pregătite de gospodinele din Chitighaz. Au fost pogăcele cu jumări, cu cașcaval, cu susan, cu chimion, sărate și cine mai știe să le rețină pe toate.

(Continuare în pag. a 4-a)

EDITORIAL

Festivaluri hibride

După 1990, odată cu democratizarea, comunitățile locale din centrul și estul Europei au început să-și creeze o imagine aparte, să-și caute specificul local. La acest demers au contribuit în mare măsură și festivalurile de vară, care ajungând la mai multe ediții, și-au pus amprenta pe câte-un oraș sau sat. Așa cum la Jula s-a încetățenit deja tradiția organizării Festivalului Renascențist, de numele orașului Sighișoara se leagă strâns Festivalul Medieval și am mai putea înșira numeroase exemple din ambele țări, tot așa și în comunitățile locale românești din Ungaria s-a căutat un element specific în jurul căruia, în cursul verii, să se organizeze câte-un festival.

La Micherechi, intelectualii din sat și cei originari de acolo, au început discuțiile pe această temă mai ales după așezarea de către fosta conducere a primăriei a bustului Sfântului Ștefan al ungarilor, în centrul satului, tocmai în față cu biserica ortodoxă română. Mulți se întrebau: ce avem noi, românii din Micherechi, cu Regele István? Fostul primar a primit atunci multă critică pentru aceasta. Însă bustul tronează până în ziua de azi în parcul central, pentru că un monument este mult mai ușor de așezat decât de desființat. Polemica pe tema bustului Regelui István a avut totuși și un rezultat: micherechenii și-au clarificat care sunt acele lucruri care îi reprezintă cel mai bine: dansul popular și castravețele. Cultivarea castraveților are deja o tradiție de aproape patru decenii în cercul micherechenilor, aceștia ajungând printre principalii producători de castraveți din Ungaria. Era, deci, o idee originală ca festivalul de vară al micherechenilor să se numească Festivalul Castraveților.

Elanul cu care s-a pornit pentru încetățenirea acestei manifestări locale însă se pare că a scăzut, iar organizatorii nu mai dau importanță specificului local, și anume: că acesta este un sat locuit în mare majoritate de români, unde pe stradă, la alimentară sau la coafor se vorbește românește, iar micherechenii iubesc foarte mult nu doar dansurile populare locale, ci întregul folclor românesc. Nici la a șasea ediție a festivalului nu s-a găsit un moderator să prezinte programul (și) în limba română. Un gest nepoliticos față de numeroșii oaspeți invitați, prieteni sau rude din România. O mare păcăleală este și lansarea unui „Festival al dansurilor românești”, când pe scenă 90% din coregrafii sunt numai dansuri ungurești. Niciodată nu va putea concura Micherechiul cu un festival al dansurilor maghiare de la Jula sau de la Seghedin, dar nici nu trebuie. Micherechenii n-au de ce să se rușineze, să se complexeze singuri, pentru ceea ce sunt: români din Ungaria, vorbitori de grai crișan, cu dansuri, cântece, tradiții specifice Bihorului. Punct. Atât.

În căutarea specificului local, o minte schizofrenică din Apateu a inventat cu un an în urmă un festival care poartă numele de „IV. Kun László Fesztivál” (Ladislau Cumanul IV). Din programul celei de-a doua ediții, care va fi la sfârșitul acestei săptămâni, nu reiese că în cadrul celor două zile ar fi inclus și ceva element românesc, cu toate că în localitate funcționează o singură școală, iar aceasta se numește românească. Ce reprezintă pentru apateni Kun László? Probabil același lucru ca pentru micherecheni bustul Regelui István. Adică, nimic.

Prin organizarea unor festivaluri hibride, continuă construirea acelei imagini conform căreia românii din Ungaria sunt niște corcitură, iar cultura sau limba corcitură nu reprezintă nici o valoare. De la acest punct este doar un mic pas până la asimilarea totală, până la dispariția definitivă. Depinde numai de noi, dacă suntem în stare să oprim acest proces și să ne recăștigăm încrederea în propriile noastre valori.

Eva Iova

Pe scurt...

DIASPORA ÎN PARLAMENTUL ROMÂNIEI

Diaspora românească, evaluată la circa 6 milioane de persoane, va avea 4 deputați și 2 senatori în Parlamentul României. Sunt patru colegii electorale care vor da numele acestor noi aleși ai nației: colegiul țărilor membre ale Uniunii Europene, colegiul țărilor din spațiul extracomunitar european și asiatic (Basarabia, Ucraina, Rusia și Serbia), colegiul Statelor Unite, Canadei, Noii Zeelande și Australiei, plus colegiul țărilor din Africa, înfărmază Pagini Românești, preluat de Romanian Global News.

SIMPOZIONUL INGINERILOR ROMÂNI

Asociația Generală a Inginerilor din România (AGIR) organizează Simpozionul științific al inginerilor români de pretutindeni, SINGRO 2008, cu tema „Transportul și amenajarea teritoriului”, care va avea loc în perioada 11-12 septembrie, la București. Potrivit forumului românilor din Belgia, Rombel, simpozionul va fi structurat pe mai multe secțiuni, printre care: Politici macroeconomice în amenajarea teritorială și urbanism; Transportul public urban – soluție pentru reducerea efectelor congestiei și a agresiunii asupra mediului în aglomerațiile urbane; etc.

FESTIVALUL BRAȘOVENILOR

În perioada 3-7 septembrie, la Brașov, în Piața Sfatului, se va desfășura cea de-a 16-a ediție a Festivalului Cerbul de Aur. Organizat de TVR în colaborare cu Primăria Municipiului Brașov și cu sprijinul Prefecturii și Consiliului Județean Brașov, la festival vor participa 30 de concurenți, 27 din străinătate și 3 din România.

TÂRGUL ICONARILOR

De ziua Crucii, Muzeul Țăranului Român din București se va umple de iconari și cruceri. La Târgul iconarilor și al meșterilor cruceri vor putea fi admirate și cumpărate icoane pe lemn, icoane pe sticlă, icoane de vatră, cruci de lemn, cruci de mană, pistolnice, cruci de punte, miniaturi, izvoade, mozaicuri. Târgul are loc în perioada 4-14 septembrie.

Pogăcițele și olimpicii din Chitighaz

(Urmare din pag. a 3-a)

După ce primărița Maria Gyuricska Kalcsó a deschis festivalul, publicul s-a adunat în fața Sălii de sport unde a avut loc serbarea de botez a acesteia, care în viitor va purta numele „Mudin”, după cei doi frați, Mudin István și Imre, olimpici născuți în acest sat, cunoscuți însă prea puțin. Tocmai pentru a umple acest gol s-a hotărât chitighăzeanul Kalcsó István să adune la un loc toate informațiile pe care a reușit să le adune – în mai bine de zece ani – despre acești doi olimpici, și să le publice într-un volum, care a fost lansat cu ocazia Festivalului Pogăcițelor. Volumul cuprinde numeroase documente și fotografii despre cei doi olimpici, precum și referire la faptul că exact cu o sută de ani în urmă, la cea de-a patra ediție a Olimpiadei, Mudin István a purtat drapelul delegației maghiare pe care a reprezentat-o în capitala Angliei, după ce Ungaria a refuzat să participe la jocuri sub steagul Austriei. La serbare au participat

și descendenții foștilor olimpici, dar, din păcate, rudele din Lipova nu au putut participa.

În aula Sălii de sport a fost aranjată o expoziție permanentă care prezintă viața și succesele sportive ale fraților Mudin, iar în alte săli au fost vernisate expoziții etnografice și de pictură. Cu această ocazie, profesoara în pensie Maria Sarca Zombai a aranjat o expoziție cu titlul „De la seceriș la pâine nouă”, în care a expus obiecte speciale pentru prelucrarea grâului. Profesionalismul cu care a fost întocmită această expoziție ne-a creat senzația că pentru câteva momente am călătorit înapoi în timp, în bucătăria bunicii, și parcă simțeam și mirosul pâinii calde...

O altă sală a fost înfrumusețată cu picturile tânărului Kalcsó Örs, absolvent al școlii românești, care pictează încă din copilărie, și doar acum ajuns să își verniseze prima expoziție în satul său natal. Biblioteca comunei a contribuit la reușita festivalului cu o mică expoziție foto-documentară despre trecutul localității.

Festivalul Pogăcițelor a continuat în frumosul parc al Castelului Almásy, unde toată după amiaza scena a fost ocupată de ansambluri folclorice, trupe de teatru, soliști și formații de muzică ușoară. Seara festivalul s-a încheiat cu un foc de artificii.

E. Iova

Întâlnirea promoției 1964-1968 a Liceului „N. Bălcescu”

Revedere după 40 de ani
pe 30 august 2008,
la Liceul Românesc
(Jula, piața Liceum nr. 2)

Alte informații:
Ana Secan 06-30/5457271
Iulia Pantea 06-30/4746606
Eva Bocsor 06-30/3887807

Festivalul Castraveților 2008

Comuna Micherechi a găzduit la sfârșitul săptămânii trecute a VI-a ediție a Festivalului Castraveților. Manifestarea organizată de Primăria locală a adunat în centrul satului sute de oameni. De șase ani, Festivalul Castraveților se dovedește drept sărbătoarea micherechenilor, unde locuitorii satului, de la mic până la mare, se adună în cortul uriaș de a se distra în zilele caniculare de vară.

După arșița din săptămâna pregătirilor, sâmbătă după-masă de la ora 15.00 a început ediția a VI-a a Festivalului Castraveților cu parada grupului de majorete din Mezőberény. Festivalul Castraveților a fost onorat de prezența mai multor oficialități: *Ireny Comaroschi*, ambasadoarea României la Budapesta, *Ioan Fodoreanu*, consulul general al României la Jula, *Dan Tiurbe*, primarul Mădărasului, localitatea înfrățită cu comuna Micherechi, *Ștefan Seremi*, vicepreședintele Consiliului Județean Bihor și *dr. Perjési Klára*, deputat parlamentar, primărița orașului Jula.

În urma deschiderii festive, Filiala Seghedin a Institutului Cul-

rești, susținute de Garage Beet Band și DEJA-VU Dance Team. În seara zilei de sâmbătă, micherechenii și-au petrecut până noaptea târziu alături de cunoscutul DJ *Sebi* din Oradea, cerând nenumărate dedicații muzicale speciale românești. La festivalul castraveților din Micherechi s-a dovedit că DJ *Sebi* este maestrul celor mai reușite petreceri.

Duminică dimineața de la ora 7 s-a dat startul la concursul de gătit în ceaun. În timp ce participanții au gustat din mâncărurile pregătite, juriul a făcut aprecierea. Juriul a fost alcătuit de bucătari profesioniști din Ungaria și România, *Florin Torcoș*, directorul Hotelului

Bogyó au adus în fața publicului castravețele cu cea mai deosebită formă. În acest an au fost premiate cele mai îngrijite parcuri din fața caselor. Au primit premiu *Ioan Ardelean* (strada Rákóczi nr. 12), *Mihai Nistor* (strada Rákóczi nr. 18), *Gheorghe Iuhas* (strada Rákóczi nr. 20), *Ioan Gombos* (strada Rákóczi nr. 60), *Ioan Poiendan* (strada Dobó nr. 10), *Vasile Ardelean* (strada Kossuth nr. 139/A), *Artur Puskár* (strada József Attila nr. 4), *Teodor Bordaș* (strada Bajcsy nr. 21), *Vincze Hanyecz* (strada Kossuth nr. 89) și văduva *Ana Cozma* (strada Szőlőskert nr. 2). Pentru cea mai frumoasă grădină din Micherechi premiul special a fost înmănat doamnei *Maria Sferle* și domnului *Antal Varjú*.

Tot în cadrul programului de duminică au fost sărbătoriti cei care au aniversat 25 și 50 de ani de căsnicie. (Lista acestora o pre-

Concert Oana Lianu

tural Român din Budapesta a prezentat spectacolul folcloric susținut de interpreta de nai *Oana Lianu*. Oana Lianu este conferențiar universitar doctor la Facultatea de Muzică a Universității din Oradea și naistă la un nivel performant, dispunând de un reperoriu foarte variat și vast cu sute de concerte în România și în afara granițelor. Este titularul catedrei de folclor și dirijorul Ansamblului popular al Facultății de muzică, fiind astfel prima femeie dirijor al unei orchestre populare din România. După programul solistei, la Căminul Cultural „Gheorghe Dulău” a avut loc vernisajul expoziției de pictură a tinerei artiste *Irina Pui* din Jula, cu origini din Micherechi.

La Festivalul Castraveților de la acest sfârșit de săptămână jurnaliștii români din Ungaria s-au întâlnit la sediul parohiei ortodoxe cu reprezentanții Forumului Internațional al Jurnaliștilor Români, unde fondatorii acestui forum au făcut prezentarea activității și planurile lor de viitor. În timp ce jurnaliștii au discutat, în cort oaspeții s-au distrat cu concerte de muzică ușoară și de petrecere ungu-

Central din Arad, *Almásy Árpád*, expert în gastronomie, *Parászka Tivadar*, bucătar, *Gheorghe Ambrus*, bucătar și *Prohászka Béla*, bucătar laureat cu premiul Vencesz. Tocana de vită a gărzii civile din Micherechi s-a clasat pe locul al treilea, pe locul doi s-a clasat echipa Magazinului Nistor cu tocana de oaie, iar tocana de vită cu găluște și salata de castraveți cu smântână și usturoi s-a dovedit de către juriu cea mai bine pregătită mâncare. Astfel, echipa grănicerilor, condusă de *Tomanyiczka András* a ajuns pe locul întâi. (Păcat că nici în acest an, prezentarea festivalului nu s-a făcut și în limba română, astfel numeroșii oaspeți sosiți din România nici de această dată nu au înțeles ce se vorbește pe scenă.)

La fel ca și în anii precedenți și în acest an a fost organizat concursul celui mai mare și mai gros castravete. Anul trecut câștigătorul a fost de o lungime de 68 cm, dar în acest an, castravețele lui *Ioan Roșu* l-a depășit cu lungimea de 75 cm. Cel mai gros castravete s-a dezvoltat în serele lui *Ioan Roșu* și *Gheorghe Pătcă*, având circumferința de 28 cm. Gemenii

zentăm în numărul următor al Foii.) Cu distincția „Pentru Micherechi” a fost premiată *Aurica Berényi*, infirmieră în pensie și profesorul *Gheorghe Netea*, conducătorul Căminului Cultural „Gheorghe Dulău”. În cadrul programei culturale, duminică și-au dat concursul mai multe echipe de dansuri populare, prezentând mai mult dansuri ungurești. Dintre echipele care au evoluat pe scena din Micherechi, echipa locală de păstrare a tradițiilor „Gheorghe Nistor” a cucerit din nou suflurile publicului, provocând aplauze fulminante.

După succesul micherechenilor a urmat cel mai așteptat spectacol, „Vine Cluju pe la noi”, în cadrul căruia au evoluat soliști și dansatori din Maramureș. Cortul a devenit neîncăpător și de data aceasta, iar muzica și dansul popular românesc a încântat toate generațiile. Datorită contribuției TVR Cluj, iubitorii muzicii populare și ai dansului românesc au petrecut la Festivalul Castraveților clipe de neuitat. Ediția a șasea s-a încheiat cu concerte ungurești și foc de artificii.

Ana Cioca

Pe scurt...

JULA

De sărbătoarea Adormirea Maicii Domnului, în biserica ortodoxă din Jula-Mică, la Sfânta Liturghie, preotul paroh *Petru Pușcaș* a sfințit doi prapori donați de credincioasa *Maria Ardelean* din Jula și fiii săi *Emeric* și *Vasile*. Cu o lună în urmă au fost sfințiți alți doi prapori, donația *Elenei Covaci* și a soțului său *Zsolt* din Jula.

BEDEU

La mijlocul lunii septembrie, va fi organizată o tabără de păstrare a tradițiilor și de lectură, unde 25 de elevi din localitate vor avea posibilitatea să cunoască mai bine limba și cultura românească. Tabăra va avea loc în organizarea școlii generale și a grădiniței din Bedeu, cu un sprijin de la Fundația Publică pentru Minorități.

CHITIGHAZ

La sfârșitul acestei săptămâni, echipa de dansatori a școlii de artă Kalaris, secția Chitighaz, însoțiți de coregraful *Halmi Zoltan*, vor prezenta dansurile românești din Ungaria la Ziua Satului de la Streda nad Bodrogom din Slovacia, localitate înfrățită cu Chitighazul.

BUDAPESTA

Duminică, 17 august, la Budapesta a avut loc gala concursului internațional de dans popular modern, unde s-au întrecut dansatori din 8 țări, printre care s-a numărat și România, reprezentată de Ansamblul național folcloric „Transilvania” din Baia Mare. Printre sponsorii concursului s-a numărat și Institutul Cultural Român din Budapesta, directorul *Brîndușa Armanca* a înmănat câștigătorilor premiul doi al concursului.

JULA

Sâmbăta trecută, pe 16 august, la Liceul „N. Bălcescu” a avut loc întâlnirea după 30 de ani a absolvenților promoției 1974-1978. Spre nemulțumirea organizatorilor, din cei 38 de absolvenți au participat doar 11. Diriginta clasei a fost profesoara *Iuliana Jurău Rad*.

Palatul de cristal

A fost odată ca niciodată un Prinț. Era frumos la chip ca nimeni altul... Dar stai! Cu cine ai fi îndrăznit să-L compari, atunci când El este Cel Ce este: „Ferici-țul și singurul Stăpânitor, Împăratul împăraților și Domnul domnilor, singurul care are nemurirea, care locuiește într-o lumină, de care nu poți să te apropii, pe care nimeni nu L-a văzut și nici nu-L poate vedea și care are cinstea și puterea veșnică”.

În singurătatea Lui celestă, Prințul a alcătuit în Sine Însuși un plan, cum n-a fost și nu va mai fi altul. Spre slava și bucuria Sa, El a pornit să zidească un fascinant palat de cristal. A început prin a zice: „Să fie lumină!” și a fost lumină. A chemat apoi o întindere între apele de sus și cele de jos, numind întinderea cer. La porunca Lui, apele au fugit de pe munți, lăsând să se vadă uscatul. Apoi cuvântul Lui a făcut ca uscatul să se acopere de verdeață. Ca să statornicească rânduiala modelată de cuvântul Său, Prințul a spânzurat de albastrul cerului luminători ai zilei și ai nopții. La cuvântul Lui animale de tot soiul au acoperit pământul; văzduhul s-a umplut de păsări, iar apele mărilor au început să mișune de pești. Prințul a privit o vreme mulțumit minunea palatului de cristal, dar în ochi i-a apărut o geană de întrebare. În tot ce crease era un singur curus.

Palatul deși era bun și frumos, era gol. Inima prințului căuta în el pe aceea pe care și-o dorea ca mireasă. Atunci El a luat țărână și a plămădit din ea o ființă după chipul și asemănarea Sa. A suflat în nările ei suflare de viață și a așezat-o în palatul de cristal.

În fiecare dimineață, în răcoarea zilei, Prințul venea să stea de vorbă cu mireasa Lui... În fiecare dimineață, inima miresei începea să bată la gândul că-și va oglindi fața în ochii iubitelui ei. Și așa, în îmbă-țarea desăvârșitei bucurii se adăuga dimineață la dimineață, până-ntr-o zi când în jurul palatului a

început să se învârtă un străin. Era frumos la chip, mai frumos decât toate creaturile lui Dumnezeu. S-a apropiat fluturând în mâini sclipitoarele falduri ale unei folii de argint. Cu mișcări largi și grațioase, ființa s-a rotit în jurul palatului de cristal, căutând ochii și inima miresei Prințului. Curiozitatea ei îi era aliat, chemându-l parcă mai aproape..., tot mai aproape. Orbită de dorința de a porni să-l caute cu privirea. Dar în locul chipului lui ea și-a descoperit propriul ei chip.

Abia atunci a băgat de seamă că frumosul palat de cristal a fost transformat într-o imensă sală de oglinzi. În durerea ei, a început să zgârie pereții, încercând să smulgă folia de argint, dar brațele i-au căzut neputincioase. Folia stătea neatinsă și sfidătoare de partea cealaltă a peretelui. La început în lacrimi, apoi obișnuindu-se cu nimicul care i-a rămas, mireasa și-a căutat împlinirea în propriul ei chip pe care îl privea zi de zi în oglindă. Cu timpul s-a chiar îndrăgostit de el, părând că noua ei dragoste a compensat durerea pierderii mirelui iubit. Și așa față în față cu propriul ei chip, omul – căci așa se chema mireasa Prințului etern – a înfășurat în jurul lui o istorie, în cadența propriului său mers. Privindu-se în oglindă, omul și-a văzut goliciunea. Iar atunci când a pornit să o îmbrace a descoperit că haina a devenit mai importantă decât cel ce o purta. A încercat să-L imite pe Prințul care l-a adus în existență,

mobilându-i universul cu frumusețea florilor, cu tablourile culorilor apusului și răsăritului de soare. Dar în mâna lui, aranjamentele florale au devenit mai valoroase decât florile însele, iar tabloul a trebuit să-i cedeze locul semnăturii de pe el. În nevoia lui profundă după relații, omul a încercat să se apropie de semeni oferindu-le cadouri. Dar foarte curând a ajuns să îmbrace nimicuri cu hârtii din ce în ce mai colorate, ambalajul ajungând mai important decât darul pe care îl purta.

Astfel, pas cu pas, istoria fațadei, a fățarniciei și a reclamelor s-a învârtat tot mai mult în jurul omului. Această istorie și-a creat un mers al ei și pentru că mersul era dictat de omul ce-și trăia viața într-o imensă sală a oglinzilor, tot ceea ce atingegea omul, a pornit să-i reflecte chipul și propria lui slavă. Omul s-a declarat prinț peste imensa sală a oglinzilor și nimeni nu i-ar fi bănuț nefericirea dacă din când în când ridurile și lacrimile nu s-ar fi arătat sub fardul așezat în straturi groase pe fața altădată frumoasă. Dar într-o zi, când istoria ajunsese deja grea de așteptare, ne-maiputându-și stăpâni iubirea, Prințul a pornit de undeva, din transcendent, și cu puterea întrupării s-a prăvălit asupra peretelui gros al închisorii omului, lăsând în urma lui o fereastră sub formă de cruce. Cu semnele cuierelor în suflet și pe trup, Prințul „a locuit printre noi plin de har și de adevăr. Și noi am privit

slava Lui, o slavă întocmai ca slava singurului născut din Tatăl.” Chipul lui era frumos cum nu era altul pe pământ. Privindu-l, omul a simțit cum se trezesc în adâncurile lui chemări de mult uitate. Era prima fereastră – după milenii de așteptare – spre limpezimea cerurilor...

Îmboldiți după foamea lor după transcendent, prizonierii imensei săli a oglinzilor, unul câte unul, în fața ferestrei crucii, căutându-l pe Cel a Cărui chip ciobit chema încă din adâncurile lor. Când ochii celui dintâi dintre ei s-au oprit în ochii mari ai blândului Prinț, mireasma îmbătătoare a nașterii din nou i-a cuprins ființa. A căzut în genunchi, copleșit de hidoșenia pe care o zărea în oglinda chipului din fața sa. Dar în loc de mustare a simțit cum mâinile mari ale divinității Prinț așeza pe umărul lui efodul preoțesc, iar pe deget, verigheta legământului, în timp ce vocea inconfundabilă de Domn săpa pe tăblița inimii celui regăsit mandatul preoției: „ieși din țara ta, din rude-nia ta și din casa tatălui tău, și te voi face o binecuvântare: îți voi face un nume mare și vei fi o binecuvântare. Voi binecuvânta pe cei ce te vor binecuvânta și voi blestema pe cei ce te vor blestema; și toate familiile pământului vor fi binecuvântate în tine.”

Ani mai târziu, înainte ca Prințul să se reîntoarcă în țara din care a venit, i-a privit pe ai Săi și le-a zis: „Să nu vi se tulbure inima. Aveți credință în Dumnezeu și aveți credință în

Mine. În casa Tatălui Meu sunt multe locașuri. Dacă n-ar fi așa, v-aș fi spus. Eu mă duc să vă pregătesc un loc. Și după ce Mă voi duce și vă voi pregăti un loc, Mă voi întoarce și vă voi lua cu Mine, ca acolo unde sunt Eu să fiți și voi.” Apoi le-a încredințat avuția Sa. Unuia i-a dat cinci talanți, altuia doi și altuia unul, fiecăruia după puterea lui și le-a zis: „Mergeți... și pe drum propovăduiți și ziceți: «Împărăția cerurilor este aproape!» Vindecați pe bolnavi, înviați morții, curațați pe leproși, scoateți afară dracii. Fără plată ați primit, fără plată să dați. Iată, Eu vă trimit ca niște oi în mijlocul lupilor. Fiți înțelepți ca șerpii, și fără răutate ca porumbeii. Ducându-vă, faceți ucenici din toate neamurile, botezându-i în Numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh și învățându-i să păzească tot ce v-am poruncit. Și iată că Eu sunt cu voi în toate zilele până la sfârșitul veacului. Amin!”

De două mii de ani, drumurile prăfuite ale istoriei sunt călcate de picioarele celor care aduc vestea bună. Dar cei care se opresc în fața ferestrei Crucii sunt puțini, iar cei mai mulți dintre aceștia, nebăgați în seamă. Cu toate acestea, privindu-se fericiți unii pe alții, cei regăsiți pornesc să îngâne: „Vedeți ce dragoste ne-a dat Tatăl? Să ne numim copii ai lui Dumnezeu! Și suntem. Lumea nu ne cunoaște pentru că nu L-a cunoscut nici pe El. Prea iubiților, acum suntem copii ai lui Dumnezeu. Și ce vom fi, nu s-a arătat încă. Dar știm că atunci când îl vom vedea pe El vom fi ca El; pentru că îl vom vedea așa cum este.”

Între timp, în jur, în imensa sală a oglinzilor, mersul lumii acesteia târâște zgomotos după ea masele de oameni, îmbătându-i cu vinul iubirii, respectiv al afirmării de sine. Înstrăinarea de Dumnezeu le-a focalizat alergarea și le-a accelerat-o, dar în direcție opusă, în direcția negăsirii de Dumnezeu, în direcția negăsirii de sine și a negăsirii de semeni.

(după Benjamin Fărăgău)

Mănăstirea din Săcal, în haine de sărbătoare

Avându-se în vedere că pe 15 august, când prăznuim „Sfânta Maria Mare”, un sobor de preoți ai Episcopiei noastre au participat la Sfântul Maslu, care se oficiază de ani buni la biserica din Micherechi, credincioșii ortodocși din Săcal, au fixat data sărbătorii Hramului Mănăstirii „Adormirea Maicii Domnului” cu o zi mai târziu, pe 16 august. Sâmbăta trecută, așadar, o mulțime de credincioși au umplut biserica, și curtea mănăstirii din Săcal pentru a participa la Sfânta Liturghie Arhierescă oficiată de Prea Sfințitul Siluan, în fruntea unui sobor de preoți.

Cu acest prilej, dimineața, înainte de începerea slujbei, ieromonahul David, starețul mănăstirii, credincioșii și un grup de copii îmbrăcați în costume populare l-au întâmpinat pe Prea Sfinția Sa Siluan cu flori, vârstnicii din Săcal cu lacrimi de bucurie și cu multă dragoste l-au primit pe cel care le-a fost aproape lor timp de 8 ani de zile.

Sărbătoarea Adormirea Maicii Domnului este cel mai răspândit hram de pe cuprinsul Patriarhiei Române. În fiecare oraș există cel puțin o biserică care poartă acest hram, iar în fiecare Episcopie se află cel puțin o mănăstire cu hramul „Adormirea Maicii Domnului”. La toate aceste sfinte lăcașuri se organizează pelerinaje și procesiuni speciale la care participă anual milioane de credincioși.

Despre evlavia românilor la Maica Domnului PSS Siluan, Episcopul Julei, a amintit în cuvântarea sa că praznicul acesta este cel mai răspândit pe toate meridianele creștine, cu atât mai mult în România care este considerată Grădina Maicii Domnului și, de aceea, Maica Domnului este foarte cinstită. Această sărbătoare este organizată de către credincioși, de preoți, pentru Maica Domnului, demonstrând evlavia lor și atașamentul lor față de aceasta. Din punct de vedere spiritual, liturgic, acestea sunt foarte frumoase în toate părțile, dar și în Episcopia noastră, fiind o efervescență spiri-

tuală în jurul acestui distins praznic al Adormirii Maicii Domnului. Participând la această sărbătoare, credem că aceasta este și garanția că și noi vom fi mântuiți și vom intra în Grădina Raiului, acolo unde Maica Domnului ne așteaptă pe toți.

„În țara noastră, această sărbătoare a Maicii Domnului este atât de cinstită și atât de iubită, este într-adevăr așa cum a amintit în cuvântarea sa Prea Sfințitul, că Adormirea Maicii Domnului este o sărbătoare călugărească. Este o sărbătoare călugărească, pentru că atunci când tânărul candidat vine și își depune întreaga viață la picioarele lui Hristos și i se dedică cu tot trupul și cu tot sufletul său pentru tot restul vieții sale bisericii lui Hristos. Dogmatica, sfinții părinți ne învață că tânărul călugăr din acel moment nu are părinți, înseamnă că se desparte de tatăl și de mama lui, cei care i-au dat viață, prin moartea aceasta a călugăriei, dar această stare nu durează doar câteva clipe, pentru că îndată el este înfiat. Odată cu învierea sa în cinul monahal este înfiat, așa cum vă spuneam, de către Mântuitorul Hristos și ca mamă primind pe mama sa, pe Maica Domnului. Pentru că știți, iubiți credincioși, că atunci când Mântuitorul era pe cruce, la picioarele lui erau feme-

ile care i-au urmat, iar dintre apostoli doar unul singur a avut curajul să-l urmeze până acolo, și anume apostolul și evanghelistul Ioan, cel care-l iubea cel mai mult. Care datorită faptului că era tânăr și feciorelnic, este și el un simbol al monahismului. Și în momentul acela Mântuitorul Hristos privind către maica sa ia zis: »Femeie iată fiul tău...« arătând către apostolul Ioan, iar ucenicului i-a spus »Fiule iată mama ta...« și ne spune Sfântul evanghelist Ioan că din clipa aceea a luat-o pe Maica Domnului în casa sa unde a trăit până s-a mutat la ceruri. Așa face orice călugăr, în momentul când un tânăr este călugărit, Iisus Hristos îi spune Maicii Domnului: »Femeie l-al pe fiul tău...«, iar candidatului la călugărie îi spune: »Iată Mama ta...« de aceea vedeți, noi călugării iubim atât de mult această sărbătoare. Și nu este un lucru puțin, ci este un lucru foarte mare ca o comunitate atât de mică cum este comunitatea românilor din Ungaria să aibă o mănăstire, aici la Săcal, chiar dacă în ciuda dorințelor și a dorului nostru, ea nu este vie și lucrătoare așa cum sunt mănăstire din România, dar totuși ea există și este foarte important că ea există, pentru că are un mare potențial și, cine știe, atunci când va vrea Dumnezeu, atunci când va dori

Maica Domnului, viața mănăstirească va fi mai activă și aici. Noi sărbătorim astăzi hramul acestei mănăstiri, și tot ce-am făcut noi este o icoană a ceea ce se întâmplă în ceruri, fiindcă oricum Maica Domnului este cinstită în fiecare zi și dintre oameni ea este cel mai sus. Dacă mijlocul acestei sărbători este Hristos și de-a dreptul lui Maica Domnului, noi l-am avut azi ca și icoană a lui Hristos, ca și preînchipuire a lui Hristos pe Prea Sfințitul care vine aici ca acasă, pentru că aceas-

tă parohie foarte apropiată lui, a slujit-o opt ani de zile și îi cunoaște fiecare piatră, fiecare colț, fiecare fir de iarbă din grădină și din tot satul...”, a spus ieromonahul David în cuvântarea sa, mulțumind în cele din urmă Prea Sfinției Sale Siluan, Episcopul Julei și preoților care au slujit la Sfânta Liturghie, le-a mulțumit credincioșilor care l-au sprijinit moral și financiar în înfrumusețarea mănăstirii și a casei parohiale. La slujbă, alături de credincioși, a onorat cu prezența și Ireny Comaroschi, ambasadorul României la Budapesta și primarul localității, Samók Gyula.

După cuvintele de învățătură, părintele David și-a luat rămas bun de la credincioși, deoarece de la 1 septembrie își va părăsi atât turma credincioșilor din Săcal, cât și comunitatea noastră, mergând să studieze mai departe la Paris.

În curtea mănăstirii, credincioșii au fost așteptați cu colaci și răcoritoare, iar copiii de la școala generală îmbrăcați în frumoase costume populare românești au prezentat un program de dansuri populare. În încheiere, toți participanții la sărbătoarea hramului au fost așteptați în cantina școlii generale la o agapă frățească. A. Butar

Glume școlarești

– Doamna învățătoare, poate fi pedepsit cineva pentru un lucru pe care nu l-a făcut?

– Nu!

– Atunci nu o să mă pedepsiți pentru că nu mi-am făcut tema!

– Mămico, știi vasul acela pe care l-a păstrat familia noastră din generație în generație?

– Da, dragul mamei!

– Generația mea l-a spart!

Mama către copil:

– Vezi puișorul acela? A găsit o ramă și o împarte pe jumătate cu fratele lui.

– Și eu aș face la fel dacă ar fi vorba despre o ramă!

– Gigel, spune-mi cel mai lung cuvânt care îți vine în minte.

– Guma.

– Cum așa? Are doar două silabe.

– Da, dar o putem lungi cât vrem!

Proverbe din întreaga lume

- ☐ Cum îți cinstești părinții, așa te vor cinsti copiii. (Germania)
- ☐ Cine-și cinstește părinții nu va pieri niciodată. (Rusia)
- ☐ Pomul când e mic se îndreaptă. (proverb existent în mai multe limbi)
- ☐ Îndreaptă copacul cât e mic; învață copilul până n-a crescut mare. (Indochina)
- ☐ Prea marea bunătate a părinților duce la pierderea copiilor. (Franța)
- ☐ Cum e tata, așa e și fiul; cum e mama, așa e și fiica. (proverb existent în mai multe limbi)
- ☐ Ce naște din pisică, șoareci mănâncă. (România)
- ☐ Ce naște din găină, ajunge să scurme. (Italia)
- ☐ Corbul nu scoate pui de ciocârlie. (Anglia)
- ☐ Pe unde trece roata din față, tot pe acolo trece și roata din spate. (Turcia)
- ☐ Copilul nu spune altceva decât ceea ce a auzit la gura sobei. (Anglia)
- ☐ Îți dai seama cât datorezi părinților numai atunci când ai și tu un copil. (Japonia)
- ☐ Fiecare va avea copiii așa cum i-a crescut. (proverb latin)
- ☐ Fiecare copil pe care-l instruim este un om pe care-l câștigăm.
- ☐ Un tată i-a dat fiului său o vie, iar fiul nu i-a dat tatălui său nici un bob de strugure. (Armenia)

ISTORII PIERDUTE

Comoara manuscriselor de la Marea Moartă

Manuscrisele de la Marea Moartă reprezintă un nume generic atribuit unor documente antice, mai ales scripturilor timpurii, descoperite în peșterile de pe țărmul vestic al Mării Moarte, lângă Qumran, între 1947 și 1956. Conform legendei, primul dintre manuscrise ar fi fost descoperit întâmplător de un tânăr beduin care căuta o oaie rătăcită prin canioanele și peșterile ce împânzesc dealurile de pe țărmul mării. Intrând într-una din aceste peșteri, băiatul a găsit un depozit de ceramică veche, multe cioburi dar și chiupuri, vase de lut întregi dintre care unele erau pline cu suluri conținând texte vechi, scrise pe papyrus ori piele.

Începând cu 1948, după ce au trecut prin diferite mâini, câteva dintre aceste manuscrise au ajuns sub ochii unor experți care au putut să-și dea seama de semnificația lor. Acestea păreau să facă parte dintr-o adevărată bibliotecă ascunsă și era de așteptat ca beduinii, care le învățaseră valoarea, să caute în continuare și să găsească și altele. De aceea arheologii din tânărul stat Israel dar și alte instituții din întreaga lume au pornit propria lor „vânătoare”, sperând să ajungă la texte înaintea localnicilor, dată fiind importanța lor covârșitoare.

Descoperirea Manuscriselor de Aramă

În martie 1952, a fost făcută una dintre cele mai interesante descoperiri, într-o groță de pe un deal aflat la 2 kilometri de Qumran. Pe o ieșitură a stâncii, în fundul peșterii parțial blocată de o cădere de pietre, în spatele unor chiupuri conținând papyrusuri banale s-a găsit un vas de lut conținând două rulouri din foiță de aramă, acoperite cu argilă, care ulterior s-au dovedit a fi

cele două jumătăți ale unui aceluiași document, inscripționat cu stilul în foaia metalică, într-o limbă mixtă ebraico-greacă. Astfel au ieșit la lumină ceea ce astăzi numim Manuscrisele de Aramă. Conținutul rulourilor nu era vizibil, dar din urmele lăsate de stil pe dosul foilor, arheologii au putut decifra cuvintele „aur” și „argint”.

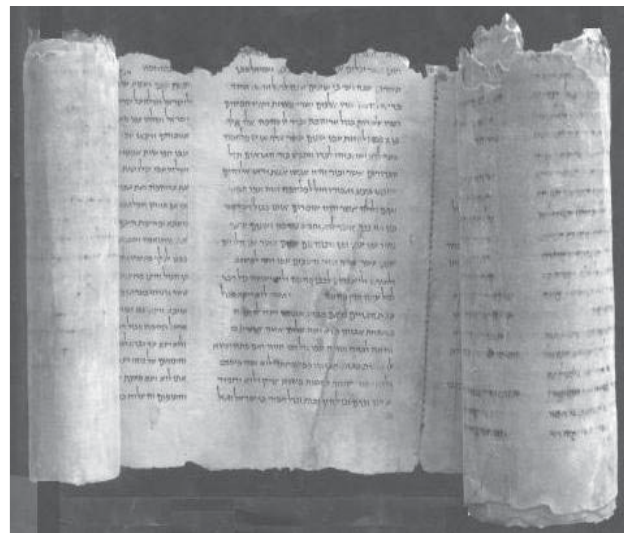
Dar emoția stârnită de această descoperire a trebuit reprimată, căci derularea manuscriselor s-a dovedit a fi o mare problemă. După patru ani de încercări, s-a luat decizia tăierii rulourilor în fâșii orizontale, printre rândurile indentate de apăsarea cu stilul, astfel încât benzile să poată fi spălate și interpretate. Majoritatea cercetătorilor angajați în această operațiune au ezitat să publice traducerile textelor de frica declanșării unei noi febre a aurului dar, în cele din urmă, tânărul John Allegro, obosit de atâtea amânări și ezitări, a tipărit propria-i traducere a conținutului exploziv al manuscriselor.

Cine a ascuns Manuscrisele de Aramă?

Manuscrisele de la Marea Moartă, printre care și Sulul de aramă, au fost ascunse probabil către anul 70 d.Ch. pentru a le feri din calea romanilor

care înăbușeau revolta evreilor. Se acceptă ideea că acei ce le-au ascuns făceau parte din comunitatea Qumran, ale cărei ruine sunt în apropiere și ai cărei locuitori vor fi fost masacrați de către romani la scurt timp după aceea. Identitatea celor din Qumran face obiectul unor dispute aprige. La început, s-a considerat că era vorba despre esenieni, o sectă evreiască menționată ca prezentă în zonă în scrierilor anticilor Plinius și Josephus, istoricului israelit. Mulți istorici pun la îndoială această teorie argumentând că există indicii, atât în ce privește comunitatea din Qumran, cât și manuscrisele în sine, ce duc la concluzia că nici locuitorii și nici compilatorii manuscriselor (care aparțineau sau nu aceleiași populații) nu erau esenieni. De exemplu, unele dintre aserțiunile teologice din textul manuscriselor sunt în contradicție cu cele atribuite esenienilor.

Alte teorii privitor la locuitorii Qumranului îi au în vedere pe saducei, o sectă israelită asociată cu elita preoților Templului din Ierusalim sau vreo altă comunitate proto-creștină timpurie. E posibil ca la Qumran să nu fi fost un așezământ religios, cu un fel de fort, locuit de rebelii ce luptau împotriva Romei.

Tradiția dansului popular la Micherechi

În săptămâna Festivalului Castraveților s-a organizat a IV-a ediție a taberei de dansuri populare, care adună an de an tinerii iubitori de dansuri românești. În acest an s-au înscris în tabără 52 de copii din Micherechi, iar din satul Mădăras au participat 7 copii.

În organizarea Casei de Cultură „Gheorghe Dulău”, cei aproape 60 de copii au fost instruiți de Zoltán Patyi, coregraful Echipei de păstrare a tradițiilor „Gheorghe Nistor”. Conducătorul Casei de Cultură,

Gheorghe Netea, impresionat de numărul mare al iubitorilor de dansuri populare, ne-a informat: „Tabăra s-a realizat cu sprijinul primit de la Fundația Publică „Pentru Minoritățile Naționale și Etnice din Ungaria” și Ministerul Culturii. Am întocmit două proiecte de finanțare și au fost acceptate amândouă. Pentru a acoperi toate cheltuielile, de la fiecare copil participant am adunat încă două mii de forint.”

„În aceste câteva zile, copiii și-au îmbogățit cu-

noștințele despre dansurile strămoșești”, a continuat instructorul Zoltán Patyi. „Vineri, după masa de prânz s-a terminat programul. Copiii s-au pregătit și cu un spectacol care a avut loc în cortul montat din centrul satului. Prin acest spectacol ei au arătat părinților, bunicilor și consătenilor tot ce au învățat pe parcursul acestei săptămâni.”

Întrebat de utilitatea participării, însoțitorul grupei din Mădăras ne-a spus:

„De anul trecut, legăturile dintre cele două comune sunt mai strânse. La tabăra de creație din anul 2007 am fost cu o grupă de copii. În vara acestui an am avut posibilitatea să participăm cu două grupe, cheltuielile fiind asigurate de Primăria comunei Micherechi. Cei care au fost în urmă cu două săptămâni, și cei de acum sunt foarte mulțumiți de condițiile de aici.”

Georgiana Ioana Popa, Dana Pătaș și Paula Denisa Teoran sunt eleve în clasa a 7-a la Școala generală cu clasele 1-8 din Ianoșda și participă pentru prima dată la această tabără. Au fost bucuroase că au avut posibilitatea să se întâlnească din nou cu prietenii lor, pe care i-au cunoscut la tabăra de orientare, organizată în luna iunie, la Arieșeni.

A. Cioca

Poveste

Elefanțelul curios

A fost odată, demult, un elefanțel foarte curios. Într-o zi s-a trezit cu o nouă întrebare: „Ce mănâncă crocodilul seara?”

Așa că a plecat prin pădure să întrebe animalele și s-a întâlnit cu ursulețul și-l întreabă:

– Ursulețule, ce mănâncă crocodilul seara?

– Nu știu, a răspuns ursulețul, dar du-te la lac și vei afla.

Și a plecat mai departe elefanțelul să caute lacul. Pe drum s-a întâlnit cu o broscuță:

– Broscuțo, ce mănâncă crocodilul seara?

– Nu știu, a răspuns broscuța, dar du-te la lac și vei afla.

În apropiere de lac, elefanțelul s-a întâlnit cu șarpele boa:

– Șarpe, ce mănâncă crocodilul seara?

– Nu știu, a răspuns și șarpele, dar uite lacul aici, sunt sigur că vei afla răspunsul.

Tocmai atunci ieșea din apă crocodilul. Elefanțelul s-a apropiat de el, dar nu știa că vorbește chiar cu crocodilul:

– Scuză-mă, te rog, știi cumva ce mănâncă crocodilul seara?

Crocodilul, șireț, îi spune:

– Vino mai aproape să-ți spun la ureche să nu ne audă nimeni.

Elefanțelul s-a apropiat și crocodilul – hă! l-a apucat de nas, că pe vremea aia elefanțelul avea un nas ca toate nasurile, micuț, așa ca al tău.

Și cum se chinuia bietul elefanțel să scape din gura crocodilului a venit repede, repede șarpele boa, care se afla în apropiere și a început să-l tragă pe elefanțel de coadă. Și atâta a tras crocodilul de nas și șarpele boa de coadă, că până la urmă șarpele a reușit să-l salveze pe elefanțel, dar nasul i se întinsese atât de tare, că aproape îi atârna pe jos.

Și uite așa, de atunci are elefanțelul trompă!

Lumea privită de sub nori, sau virusul numit planorism

La începutul lunii august, pe Aeroportul din Seghedin s-au desfășurat trei competiții – campionatul național, Cupa Flatland și Pre-campionatul mondial feminin de planorism. Printre concurenți l-am întâlnit și pe **Sorin Lingureanu**, originar din Iași, care ne-a povestit despre tainele acestui sport extrem și minunat.

– Planul meu e să zbor aici, să văd și eu cum e să zbori în Ungaria, să învăț ceva, după care îmi voi lua planorul și mă voi duce la Brașov, fiindcă planul e să zbor la undă, deci să zbor în munți. Se pot face recorduri de înălțime, de exemplu recordul României a fost stabilit în 1977, 11.050 m..., fără motor, fără nimic; dar un zbor de asemenea performanțe se poate face numai în munți.

– Spuneți că vă luați planorul... ce înseamnă asta la mod efectiv?

– Planorul, aripile se pot demonta și se pot așeza într-o remorcă specială pentru planor, destul de ciudată, pentru că este foarte lungă, cam 9 metri, care poate fi tractată cu orice fel de mașină, că nu este foarte greu. Planorul are 230 kg, trebuie doar așezat cum trebuie și bine împachetat în remorcă.

– Ați sosit de departe, din Finlanda...

– Da, am venit din Finlanda, unde trăiesc, am venit special pentru competiție, tot drumul, deci 2000 de km, cu feribotul am trecut din Helsinki în Tallin, și apoi am condus prin țările baltice, Polonia, Slovacia, Ungaria și m-am oprit aici. Locuiesc în Finlanda de 9

ani și vin foarte des acasă, cel puțin o dată pe an.

– Mi-ați povestit că într-o seară ați avut mici probleme, ați aterizat undeva în câmp, lângă Bichișciaba. Ce s-a întâmplat?

– Da. La competiție se dau pentru toți piloții probe de distanță, se dau anumite puncte pe care trebuie să le atingem, și ideea este că cine face cel mai repede traseul respectiv, atinge toate punctele și ajunge acasă, este câștigătorul. Este numit în engleză „racing task”, deci probă de viteză. Și este complicat în final, că sunt foarte multe opțiuni tactice. Deci, nu este ca la Formula 1, că toată lumea pleacă odată și drumul e același, te învârti în același cerc. Aici problemele sunt multiple, fiindcă în funcție de curenții ascendenți care sunt de obicei indicați de nori, aștia albi și pufoși, care sunt în timpul verii, deci traseul poate fi deviat un pic spre norul respectiv. Și o altă idee tactică este să pleci la momentul potrivit al zilei, deci să nu pleci nici târziu, nici devreme. Și asta a fost greșeala mea tactică de ieri... Am plecat prea târziu, am zburat bine prima porțiune a traseului, am ajuns la Bichișciaba, care

era al doilea punct al traseului și n-am mai reușit să ajung acasă, a trebuit să aterizez undeva pe un câmp, lângă un lan de porumb, noroc că m-au ajutat niște băieți. Tata a venit cu remorca după mine de la Seghedin, și așa am ajuns acasă la miezul nopții.

– Spuneți că aripile planorului s-au umplut de noroi. Contează asta în zbor?

– Da, aripile și planorul în general trebuie să fie foarte curat. Noi îi spunem că trebuie să arate ca o sticlă, fiindcă trebuie să nu aibă turbulență deloc. Deci, pata aia de noroi creează turbulență pe aripă și nu este indicat. Planoarele

contemporane sunt foarte sensitive la probleme din acestea, de exemplu dacă în zbor se adună gândaci pe bordul de atac al aripii, se formează turbioane din acestea și performanțele planorului scad.

– De când zburați?

– De mulți ani, cred că de vreo 15 ani. Am început să zbor împreună cu frațele meu geamăn, în România, la Aeroclubul Moldova din Iași. Între timp am făcut alte treburi, am plecat să lucrez la Nokia, în Finlanda, dar pasiunea cu planoarele a rămas...

– Cum e lumea privită de-acolo, de sus?

– Mică... Depinde, știți... Noi, planoriștii, spunem așa: când începem să numărăm copacii, înseamnă că avem probleme, deci trebuie să ne uităm să vedem unde aterizăm. Pentru

că dacă suntem la înălțime mare, se văd orașe, se văd râuri, poți vedea spații foarte mari. Asta este una dintre chestiile care m-au ținut în planorism, care mi-au plăcut în planorism și m-au făcut să am nebunia asta... Senzația asta care o ai când ești sus acolo, și vezi totul...

– Se spune că cel care se apucă odată de planorism, nu se mai poate lăsa. E adevărat?

– Noi spunem că este ca un virus. Cine ia virusul respectiv, nu mai scapă niciodată de el. Fiindcă este ceva unic... trebuie încercat și văzut. Nici un zbor nu seamănă cu celălalt, deci nu există plictiseala altor activități, fiecare moment, fiecare clipă, fiecare dată când zburăm este altceva și diferit.

Iulia Kaupert

Show aerian la Kecskemét

Zeci de avioane au brădat cerul în weekend-ul trecut la regalul aviatic de la Kecskemét, în Ungaria. Anul acesta, tradiționalul miting aviatic de aici a coincis cu sărbătorirea a 70 de ani de la înființarea aviației maghiare. Spectacolul, cel mai mare de acest gen din centrul și estul Europei, a adunat aproape de 100.000 de spectatori și sute de piloți din 11 țări, printre care și România.

În fiecare an, mitingul aerian și expoziția militară

de la Kecskemét atrag zeci de mii de turiști din toată Europa. Printre ei și mulți români, care trec granița. Pasionații acrobațiilor aeriene n-au regretat cei 17 euro plătiți la intrarea pe baza aeriană. Piloții din 11 țări i-au încântat pe spectatori cu acrobații care de care mai elaborate și mai periculoase. Parașutiștii au primit și ei numeroase aplauze din partea celor aproape 100.000 de spectatori.

A.B.

„Numai acela să devină profesor, care iubește copiii”

De vorbă cu profesoara Anamaria Dulău Cozma despre școală, elevi și pensionare

„Doamna Dulău” – așa cum o cunoaște tot Micherechiul pe *Anamaria Dulău Cozma* – după o activitate de mai multe decenii, în vara acestui an și-a luat rămas bun de la elevi și de la cadrele didactice ieșind la pensie. Profesoara de română și istorie se trage dintr-o familie de profesori, tatăl său, regretatul Gheorghe Dulău, a fost cunoscut ca „învățătorul satului”, iar sora ei *Eva Dulău* este tot învățătoare. De-a rândul anilor, a primit multe distincții pentru munca depusă în domeniul învățământului românesc. La sfârșitul carierei sale, profesoara Anamaria Dulău Cozma ne vorbește cu mult drag despre anii petrecuți la școala generală din Micherechi.

– Am început cariera de profesor în anul 1972, la Școala generală din Micherechi. Prima clasă mi-a rămas mai bine în amintire, fiindcă la acei copii am fost începătoare. Am predat numai în cursul superior. Dar când doamna Hodojo a plecat în concediu de matern, am predat și la cursul inferior.

– De ce ar dori cineva să fie profesor?

– Numai acela să devină profesor, care iubește copiii. Altfel, nu. Trebuie să fii înțelegător cu ei, să petreci mult timp împreună și să-i ajuți.

– Tatăl dumneavoastră a fost „învățătorul satului”, cum îl numește cu respect toți consătenii. A creat o viață culturală adevărată în Micherechi. Dacă citim cu atenție rândurile semnate de domnul Gheorghe Petrușan în albumul „Satul meu”, aflăm despre Gheorghe Dulău că „...cu dramătizarea nunții românești, își înscrie numele în istoria comunei natale, și, drept urmare a românilor din Ungaria.” Ce a însem-

nat pentru cariera Dvs. personalitatea tatălui Dumneavoastră?

– Pentru mine el a fost un exemplu de urmat. Mulți ani am lucrat împreună. El a fost învățător în clasele 1–4. Chiar se scuza la toată lumea, dacă îi ziceau „domnul profesor”, pentru că el întotdeauna a fost învățător. Și așa se și considera. Am fost foarte mândră de el.

– Cum v-a introdus în munca de profesor?

– Nici nu m-am dat seama. Zi de zi eram împreună, îl vedeam ce lucrează la școală. Veneau copiii acasă la noi, care rămăneau repetenți și m-am ocupat cu ei. Dacă aducea acasă corectări, m-am uitat la ele. Treptat am intrat și eu în munca aceasta.

– Acum vă petreceți binemeritata vacanță de vară. Mai sunt doar câteva săptămâni și din septembrie clopoțelul școlii din nou va suna. Pentru Dvs. clopoțelul va suna și a bucurie și a tristețe...

– Cred că atunci o să-mi fie mai greu... Dar

trebuie să primesc acest fapt și să dăm locul la cei tineri. Mulți tineri activi, buni, intelectuali nu au loc de muncă și merită să intre ei acum în locul nostru.

– Măsura succesului profesorului este succesul elevilor. În cursul anilor a-ți pus accent pe calitatea învățământului. Ce a-ți avut în vedere atunci când vorbim de calitate?

– Asta depinde și de copil, fiindcă degeaba e truda profesorului dacă copilul nu vrea succes. Dacă copilul era înțelept și îi plăcea să ia parte la concursuri, îl ajutam cu mult drag. Singură nu am putut face minuni. Mai mult am pregătit copiii pentru concursuri de limba, literatura română și cultură și civilizație românească.

– Cum a fost concluzia cu părinții?

– Să spun sincer, pe vremuri cu părinții am avut foarte bune relații. Orice probleme aveam cu copilul mă duceam acasă la ei, vorbeam și rezolvam problema împreună. În ultimii doi-trei ani s-au schimbat mult și părinții. Nu ne ajută cum ar trebui, și parcă sunt invidioși unii pe alții. Dacă le faci critică, se gândesc numai la rău. Ar fi bine dacă părinții ar colabora mai bine și criticile ar însemna pentru ei bunavoință a profesorului.

– Ați avut vreodată pretenția să predați într-o școală din oraș?

– Nu, niciodată. Eu m-am simțit foarte-foarte bine la școala din Micherechi.

– Ați fost diriginte?

– Tot la patru ani am primit câte o clasă nouă, al cărei diriginte am fost. În fiecare an mergeam cu ei în excursii. Le-am organizat excursii prin țară și în România, la Marea Neagră sau în Moldova, la Moneasa, Beiuș, Oradea și la Arad am fost de mai multe ori. Îmi pare rău pentru că ultimei clase nu i-am putut fi diriginte până în clasa a opta. La sfârșitul clasei a șaptea cele două clase s-au comasat, iar eu am ieșit în pensie, așa că nu am rămas dirigintele lor până la capăt.

– Cum a fost atmosfera,

relațiile cu colegii de la catedră?

– Eu am avut o relație bună cu colegii mei. Când am început predarea la școala din Micherechi, profesorii cei mai în vârstă erau foarte ajutători. În cursul anilor, am rămas colegi buni. În anul 1972 mai mulți am început cariera, primarul actual al satului, *Teodor Martin* și soția lui, *Kati, Ioan Petrușan* și cu mine. Am fost un colectiv adevărat, foarte bun. După orele de studii ne întorceam la școală, aveam diferite întruniri, concursuri, întreceri, pregătiri. Viața pionerească de odinioară era foarte activă.

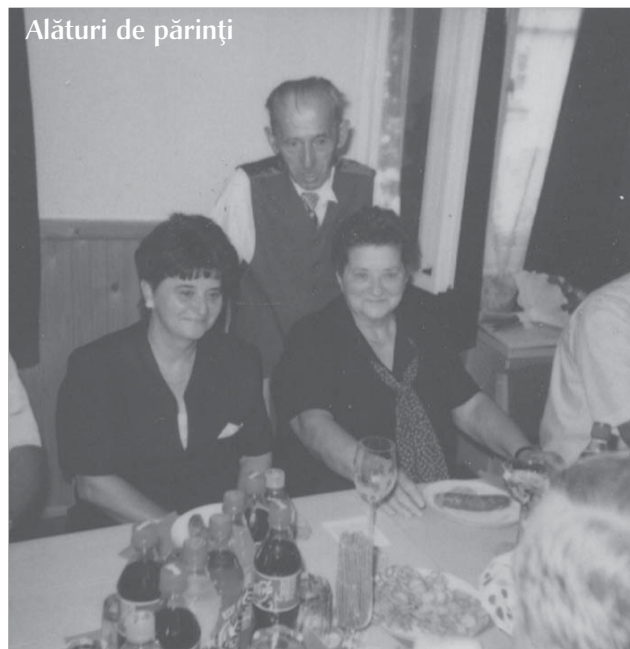
– Ce mesaj special aveți pentru profesorii începători de limba română?

– E foarte greu astăzi să fii mereu lângă copiii. Profesorii ar trebui să fie mai activi, să-i atragă pe elevi. Limba se poate păstra prin jocuri, tradiții, cântece și prin foarte multe discuții cu copiii. Un profesor bun trebuie să fie atent unde poate să prindă firul.

– Cum o să petreceți anii de pensie?

– Mai mult ca sigur că voi citi foarte mult. În anii de la școală nu am citit cât am vrut, tocmai pentru că nu aveam suficient timp. Acum sper să am.

Ana Cioca

Alături de părinți

În mijlocul familiei sale

Ernest Hemingway
Bătrânul și marea (2)

O porniră unul lângă altul pe drum, luând-o către coliba unde locuia bătrânul și unde intrară pe ușa larg deschisă. Bătrânul sprijini de perete catargul cu vela înfășurată pe el, iar puștiul puse alături cutia și restul sculelor de pescuit. Catargul era aproape la fel de înalt cât singura încăpere a cocioabei. Coliba era făcută din vârstari uscați de palmier regal, cărora li se spunea guano, iar înăuntru erau un pat, o masă, un scaun și o vatră cu mângal pentru gătit direct pe podeaua de lut. Pe pereții maronii, acoperiți cu frunze turtite și suprapuse de guano cu fibre puternice, se vedeau o icoană cu imaginea colorată a Sfintei Inimi a lui Iisus și alta cu Fecioara din Cobre. Erau amintiri rămase de la soția lui. Odiñoară pe perete stătea și o fotografie veche, în culori șterse, a nevastei sale, dar bătrânul o dăduse jos, fiindcă atunci când o vedea, se întrista, așa că acum poza stătea pe raftul din colți, sub cămașa lui curată.

– Ce-ai de mâncare? îl întrebă puștiul.

– O oală de orez galben cu pește. Vrei un pic?

– Nu. O să mănânc așa. Vrei să-ți fac focul?

– Nu. Îl fac eu mai târziu. Sau poate c-o să mănânc orezul rece.

– Pot să iau prostovolul?

– Sigur că da.

Nu se vedea nici un prostovol și puștiul își aminti de ziua când îl vânduseră. Dar cei doi reluau povestea de la capăt în fiecare zi. Nici oală cu orez galben și pește nu exista, iar puștiul știa și asta.

– Optzeci și cinci e-un număr cu noroc, spuse bătrânul. Ce-ai zice dacă m-ai vedea cum aduc la vânzare o bucată de vreo cinci sute de kile?

– Eu iau prostovolul și mă duc după sardele. O să stai la soare, în prag?

– Da. Am ziarul de ieri și-o să citesc despre baseball.

Puștiul nu mai știa sigur dacă ziarul de ieri nu era cumva tot o poveste. Dar bătrânul îl scoase de sub pat.

– Mi l-a dat Perico la bodega, îi explică el băiatului.

– O să mă-ntorc după ce prin sardelele. Le țin la gheață laolaltă și pe-ale tale, și pe-ale mele, și le împărțim mâine dimineață. După ce mă-ntorc, poți să-mi povestești despre baseball.

– Yankees n-au cum să piardă.

– Da' eu mă tem de Indians din Cleveland.

– Ai încredere în Yankees, băiete! Gândește-te la marea DiMaggio.

– Mă tem și de Tigers din Detroit, și de Indians din Cleveland.

– Ai grijă să n-ajungi să te temi până și de Reds din Cincinnati și de White Sox din Chicago.

– Citește-l tu și povestește-mi când mă întorc.

– Ce zici, să cumpărăm un bilet de loterie cu numărul optzeci și cinci pe el?

Mâine e a optzeci și cincea zi.

– Am putea s-o facem, acceptă puștiul.

Dar ce zici de numărul optzeci și șapte, de la marile tău record?

– Așa ceva nu se întâmplă de două ori în viață. Crezi că poți să găsești un optzeci și cinci?

– Pot să cer unul.

– Un bilet întreg. Asta înseamnă doi dolari jumate. De unde am putea să-i împrumutăm?

– Asta-i ușor. Eu pot împrumuta oricând doi dolari jumate.

– Mă gândesc că s-ar putea să pot și eu. La început împrumuți. După aia ajungi să cerșești.

– Ai grijă să nu-ți fie frig, bătrâne, îi zise puștiul. Nu uita că suntem în septembrie.

– Luna în care apar peștii mari, comentă bătrânul. În mai oricine e în stare să fie pescar.

– Eu mă duc acum după sardele, zise puștiul.

Când puștiul se întoarse, bătrânul dormea în scaun, iar soarele apusese. Puștiul luă pătura veche, de armată, care stătea pe pat și o întinse pe spătarul scaunului și peste umerii bătrânului. Erau niște umeri ciudați, încă zdraveni, deși foarte îmbătrâniți, ca și gâtul lui, care îi rămăsese puternic, iar când bătrânul dormea și capul îi cădea în piept, aproape că nici nu i se mai vedeau ridurile de pe ceafă.

Cămașa îi fusese petcită de atâtea ori, încât semăna cu vela de la barcă, iar peticele fuseseră decolorate de soare în nuanțe dintre cele mai felurite. Capul bătrânului era totuși foarte îmbătrânit, iar când ținea ochii închiși, chipul său se golea de viață. Ziarul îi stătea pe genunchi, iar greutatea brațului său îl împiedica să zboare în blătaia vântului de seară. Bătrânul era desculț.

Puștiul îl lăsă să stea așa, iar când se întoarse, îl găsi dormind în continuare.

– Trezește-te, bătrâne, spuse el și-și lăsă mâna pe unul din genunchii lui.

Bătrânul deschise ochii și, preț de o clipă, păru că revine de undeva de foarte departe. În clipa următoare zâmbi.

– Ce-ai adus? întrebă el.

– Cina, răspunse puștiul. O să luăm cina.

– Nu prea mi-e foame.

– Hai și mănâncă. Nu se poate să pescuiești și să nu mănânci.

– Am mai făcut-o, zise bătrânul, ridicându-se și luând ziarul, pe care îl împături.

Apoi începu să adune și pătura.

– Ține pătura pe lângă tine, zise puștiul. Cât timp trăiesc eu, n-o să ieși la pescuit fără să mănânci.

– Atunci trăiește mult și ai grijă de tine, răspunse bătrânul. Ce-avem de mănâncare?

– Fasole neagră, orez,

banane coapte și niște tocăniță.

Puștiul adusese mănecărea de la Terasă într-un sufertaş de metal cu două compartimente. Cele două seturi de tacâmuri – cuțit, furculiță și lingură – le ținea în buzunar, învelite fiecare în câte un șervețel de hârtie.

– Cine ți-a dat așa ceva?

– Martin. Proprietarul.

– Trebuie să-i mulțumesc.

– I-am mulțumit eu deja, îl asigură puștiul. Nu-i nevoie să-i mai mulțumești și tu.

– O să-i dau carnea de pe burtă de la un pește mare, spuse bătrânul. A mai făcut asta pentru noi și altădată?

– Cred că da.

– Atunci trebuie să-i dau ceva mai mult decât carnea de pe burtă. E foarte grijuful cu noi.

– A trimis și două beri.

– Mie cel mai mult îmi place berea la cutie.

– Știu. Dar asta e la sticlă. Bere Hatuey. Și trebuie să-i duc sticlele înapoi.

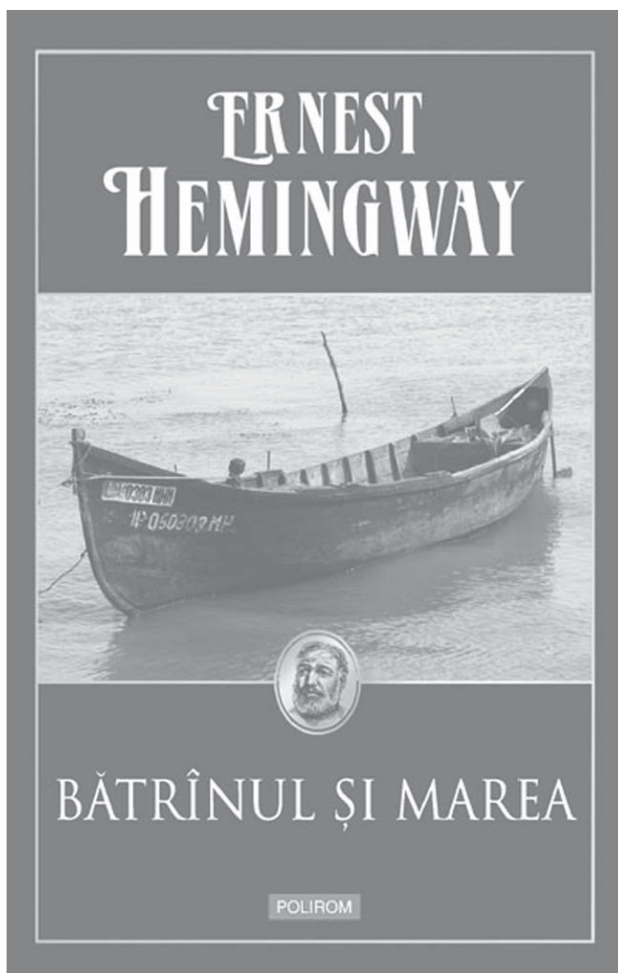
– Foarte draguț din partea ta, zise bătrânul. Măncăm?

– Asta te-am întrebat eu pe tine, răspunse cu blândețe puștiul. N-am vrut să deschid sufertaşul până când nu ești gata.

– Acum sunt gata, anunță bătrânul. Nu aveam nevoie decât de un pic de timp, cât să mă spăl.

„Unde să se spele?” se gândi puștiul. Cisterna de apă a satului era la două străzi mai încolo, după ce treceai drumul. „Trebuie să-i aduc apă aici. Apă și săpun. Și un prosop ca lumea”, își spuse el. „De ce sunt atât de nechibzuit? Trebuie să-i fac rost de altă cămașă și de o haină pentru iarnă. Și de niște pantofi de vreun fel. Și de altă pătură”.

(Volumul a apărut la Editura Polirom, în 2007. Traducere din limba engleză de Radu Pavel Gheo)

Secretul lui Venus din Willendorf

Deși are o vârstă aproximativă de 25.000 de ani și a fost descoperită în

urmă cu un secol la Willendorf, în apropiere de Viena, celebra sculptură antropomorfă Venus din Willen-

dorf realizată în Paleolitic, nu și-a dezvăluit încă toate secretele.

Descoperită la 7 august 1908 de către paleontologi austrieci, această reprezentare în piatră a unei femei are înălțimea de 11 centimetri. „Este prima statuie din această epocă îndepărtată ale cărei trăsături sunt atât de bine individualizate și de asemenea este și prima statuie din Paleolitic descoperită pe un șantier arheologic”, explică Walpurga Antl-Weiser, curatorul departamentului dedicat preistoriei de la Muzeul de Istorie Naturală din Viena.

Sculptată în calcar, această statuie de culoare ocru prezintă femeia cu o

siluetă „rubensiană avant la lettre”. Fără față, cu capul complet acoperit de un păr buclat, cu sâni foarte mari și un abdomen prominent, această Venus a preistoriei poate reprezenta un simbol al zeiței mamă, al fecundității și al erotismului.

Singura reprezentare antropomorfă de acest fel până la descoperirea 20 de ani mai târziu a sculpturii denumită Venus din Lespugue, în Franța, sau a lui Venus din Kostienski, în Rusia, Venus din Willendorf persistă în inconștientul vizitatorilor Muzeului de Istorie Naturală din Viena drept reprezentarea preferată a zeiței mamă.

Cele mai ciudate știri ale săptămânii

Ce s-a mai întâmplat prin lume, săptămâna aceasta... O bunică și-a plimbat nepoțica pe acoperișul mașinii. Doi britanici s-au căsătorit în aer, pe aripile unor avioane. Un pescar a avut o ultimă dorință mai puțin obișnuită: să fie transformat, după moarte, în momeală pentru pești.

Locul 5: Cu bebelușul pe acoperișul mașinii

O bunicuță din Statele Unite a fost arestată după ce a ales o cale cel puțin bizară ca să își distreze nepoțica în vârstă de doar 3 ani. Femeia de 54 de ani conducea prin parcare a unui supermarket cu fetița așezată pe acoperișul mașinii. Bunica a declarat polițiștilor, cu ochii în lacrimi, că nu i-ar face niciodată nici un rău nepoatei, că mergea cu viteza melcului și o ținea pe micuță de un picior, ca să nu alunece. Femeia a fost arestată pentru abuz, dar a fost eliberată după doar 15 ore.

Locul 4: Jos textila!

Ludmila Manicler, componentă a echipei naționale feminine a Argentinei, a marcat golul de onoare al echipei sale în meciul disputat la Jocurile Olimpice contra Canadei (scor 1-2). Nimic ieșit din comun până aici. Fanii au fost în culmea fericirii după golul înscris și ar fi putut fi și mai fericiți dacă jucătoarea și-ar fi dus până la capăt gestul pe care a început să-l facă, îmbătută de bucuria momentului – după modelul bărbaților fotbaliști, ea era cât pe aci să-și dea jos tricoul...

Locul 3: Când „Fund împuțit” se ceartă cu „Față de măgar”

O judecătoare din Germania a fost nevoită să oprească procesul pe care îl „patrona” din cauză că nu se mai putea opri din râs. Cei doi „combatanți” erau doi vecini antrenați într-o dispută fără sfârșit, care s-au prezentat în fața judecătoarei pentru a le face dreptate. Femeia a rezistat până cei doi au povestit cum și-au trimis unul altuia scrisori pline de... fecale, ori cum s-au bătut cu ouă, dar a izbucnit în hohote de râs în momentul în care cei doi bărbați au început să se jignească reciproc prin cuvinte de genul „fund împuțit” ori „față de măgar”.

Locul 2: Nuntă la înălțimea... așteptărilor

Doi tineri britanici au pus la cale o nuntă mai puțin obișnuită. Poștărița Katie Hodgson și instructorul de fitness Darren McWalters, ambii amatori de senzații tari, și-au înfăptuit cununia religioasă la peste 300 de metri altitudine, zburând cu peste 160 km pe oră. Fiecare dintre ei, mirele, mireasa și preotul, au stat în picioare pe aripile unor avioane (fiecare pe avionul său), în timp ce invitații urmăreau de la sol inedita ceremonie. Însă rudele și prietenii nu s-au declarat prea surprinși de ideea acestei cununii la mare înălțime, după ce mirii făcuseră logodna într-o pădure ecuatorială din Brazilia.

Locul 1: S-a transformat în momeală pentru pești

Un pescar împătimit din Marea Britanie a lăsat cu limbă de moarte ca trupul său să fie transformat în... momeală pentru pești după ce el va trece în neființă. Omul și-a formulat această ultimă dorință după ce a aflat că suferă de o boală incurabilă și a explicat că astfel va putea să înoate printre pești chiar și după moarte.

Zis și făcut. Peter Hodge, în vârstă de 61 de ani, a decedat luna trecută, iar familia a pornit demersurile pentru a-i îndeplini dorința. Trupul pescarului a fost incinerat, iar cenușa a fost amestecată cu o momeală specială. Soția, Caroline, și fiica, Sally, au fost primele care au aruncat bucăți din această momeală, dând astfel startul unui inedit concurs de pescuit în memoria decedatului. Și toți cei care l-au cunoscut s-au întâlnit să prindă cât mai mulți pești cu ajutorul prietenului lor...

Să râdem!

În tramvai, Badea Gheorghe calcă o doamnă pe picior. Aceasta zice:

- Animalule!

La care badea zice:

- Te pomenești că tu oi fi plantă...

Badea Gheorghe a început să repare acoperișul casei.

Partea bună e că a ajuns în vârful casei.

Partea proastă e că a început să alunece.

Partea bună e că s-a prins de burlanul casei.

Partea proastă e că burlanul s-a rupt.

Partea bună e că sub el era o căpiță de fin.

Partea proastă e că în căpiță era o furcă cu țepii în sus.

Partea bună e că n-a căzut pe furcă.

Partea proastă e că nici pe căpiță n-a căzut...

U M O R

Aur și bronz pentru România

România a cucerit duminică, 17 august, încă două medalii la Jocurile Olimpice de la Beijing, prin atleta *Constantina Diță-Tomescu* care a câștigat proba feminină de maraton și echipajul feminin de 8+1, medaliat cu bronz la proba de canotaj academic, palmaresul României ajungând la 3 medalii de aur, 1 de argint și 3 de bronz.

Prin câștigarea probei feminine de maraton atleta *Constantina Diță-Tomescu* a adus României cea de-a treia medalie de aur la această competiție după cele cucerite de *Alina Dumitru* (judo) și echi-

2h 26min.44/100, reușind să o devanseze pe campioana mondială en titre, *Catherine Ndereba* din Kenya – 2h 27min.06/100, medalia de bronz revenind chinezoacei *Zhou Chunxin* – 2h 27min.07sec.

Noua campioană olimpică la maraton a declarat la finalul cursei de la Beijing, că și-a dorit foarte mult această medalie de aur: „Împreună cu antrenorul am decis că cel mai bine este să fac o cursă de așteptare, în prima parte. Cum ritmul nu a fost rapid, am accelerat în jurul kilometrului 20 și am fost surprinsă să văd că nimeni nu vine după mine. În ulti-

pajul feminin de 2 rame fără cârmaci (*Georgeta Andrunache* și *Viorica Susanu*).

Constantina Diță-Tomescu, 38 de ani, a fost cronometrată pe distanța de 42,195 km cu timpul de

mii doi km, am privit în spate, deoarece nu vroiam să pierd aurul, deoarece am muncit foarte mult pentru a putea urca pe podium. Sunt mulțumită că nu a fost prea cald și

am avut aer suficient. Am 38 de ani și cred că vârsta mea, împreună cu experiența pe care o implică, reprezintă mai degrabă un avantaj. În orice caz, am demonstrat că pot alerga încă bine la această vârstă”, a declarat proaspăta campioană olimpică.

Constantina Diță-Tomescu (1,60 m și 48 kg) s-a născut pe 23 ianuarie 1970, în localitatea Turburea, județul Gorj. În afara titlului olimpic cucerit duminică, sportiva mai are în palmares un titlu de campioană mondială la semimaraton, obținut în anul 2005, la Edmonton (Canada), precum și medalie de

bronz în proba de maraton, câștigată la Campionatele Mondiale de la Helsinki, din același an.

De asemenea, Constantina Diță-Tomescu a reușit să câștige, în 2004, celebrul maraton de la Chicago, iar în anul 2006 s-a clasat pe locul 2 în proba de 20 km la CM de alergare pe șosea de la Dobrițan (Ungaria), când a stabilit un nou record european pe distanța de 15 km, cu timpul 47min. 10sec.

Tot duminică, echipajul feminin de 8+1 al României a cucerit medalia de bronz, la canotaj academic, în cadrul Jocurilor Olimpice de la Beijing, cu timpul

de 6 min 07 sec 25/100. România, care a concurat în componența *Constanța Burcică, Viorica Susanu, Rodica Șerban, Eniko Barabas, Simona Mușat, Ioana Papuc, Georgeta Andrunache, Doina Ignat și Elena Georgescu*, a fost devansată de echipajul SUA, 6 min 05 sec 34/100, pierzând argintul la fotografie, în fața Olandei, 6 min 07 sec 22/100.

România câștigase medalia de aur la 8+1 la ultimele 3 ediții ale JO din 1996, 2000 și 2004, la care se mai adaugă 3 medalii de argint în 1984, 1988 și 1992, plus una de bronz la JO 1980.

O gimnastă de aur: Sandra Izbașa

Gimnasta *Sandra Izbașa* a devenit noua campioană olimpică la sol, cucerind titlul suprem duminică, 17 august, la Jocurile Olimpice de la Beijing. Izbașa a devenit astfel a 6-a româncă medaliată cu aur olim-

pic la sol, drum început de *Nadia Comăneci*. Sportiva română a intrat ultima în concurs, grație evoluțiilor constant bune din calificări și a avut un singur gând: să-și realizeze exercițiul așa cum a fost conceput

împreună cu antrenorul principal *Nicolae Forminte*.

Siguranța și determinarea Sandrei Izbașa s-au văzut încă de la prima diagonală acrobatică, încheiată cu un *Tsukahara* în echer cu două întoarceri, cea mai grea execuție din tot concursul. Evoluând cu grație și forță, combinație cultivată de școala românească de gimnastică, Sandra Izbașa a păstrat titlul olimpic la sol în România, după ce la Atena, în 2004, se impusese la acest aparat *Cătălina Ponor*.

Născută în 1990, la București, Sandra Izbașa a început să practice gimnastica în 1994, iar din 2002 a devenit componentă a lotului național de gimnastică a României.

Funduri olimpice la Beijing

Sub pretextul explicării unor trucuri folosite în volei, și anume limbajul semnelor pe care jucătoarele le folosesc în timpul meciurilor, NBC a realizat o serie de fotografii în timpul Jocurilor Olimpice care se desfășoară la Beijing.

TVR 1

Luni 25 august

6.00 Trezirea la apel 7.00 Jurnalul TVR 8.15 Trezirea la apel! 9.10 Film. Fiul lui Moș Crăciun 10.45 Secolul muzical 11.00 Serial. Romanța îndrăgostiților 12.00 Serial Ed și Eppa 12.30 Desene animate 13.00 Jurnalul TVR 13.45 Hai să bucățărăm! 14.30 Emisiune în limba maghiară 16.00 Jurnalul TVR 16.15 Serial. Vine razia! 16.45 Serial. Romanța îndrăgostiților 18.00 Jurnalul TVR 19.15 Serial. Eureka 21.25 Arhiva de serviciu 21.30 Jurnalul TVR 23.10 Serial. Anatomia lui Grey.

Marți 26 august

6.00 Trezirea la apel! 7.00 Jurnalul TVR 8.15 Trezirea la apel! 9.10 Film. Cer înstelat 11.00 Serial. Romanța îndrăgostiților 12.00 Serial. Ed și Eppa 12.30 Desene animate 13.00 Jurnalul TVR 13.45 Hai să bucățărăm! 14.30 Cu 80 de tablouri la capătul lumii 15.00 Emisiune în limba maghiară 16.00 Jurnalul TVR 16.15 Serial. Vine razia! 16.45 Serial. Romanța îndrăgostiților 18.00 Jurnalul TVR 19.15 Serial. Rațiune și simțire 20.15 S-a întâmplat în România 21.30 Jurnalul TVR 22.15 Film. Cei doi Jake 23.35 Serial. Anatomia lui Grey.

Miercuri 27 august

6.00 Trezirea la apel! 7.00 Jurnalul TVR 8.15 Trezirea la apel! 9.10 Film. Pactul cu bucluc 11.00 Serial. Romanța îndrăgostiților 12.00 Serial. Ed și Eppa 12.30 Desene animate 13.00 Jurnalul TVR 13.45 Hai să bucățărăm! 14.30 Oameni ca noi 15.00 Conviețuiri 16.00 Jurnalul TVR 16.15 Serial. Vine razia! 16.45 Serial. Romanța îndrăgostiților 18.00 Jurnalul TVR 19.15 Festivalul Cântecului și Dansului Popular Românesc, Mamaia 2008. 20.55 Jurnalul TVR 21.15 Festivalul Cântecului și Dansului Popular Românesc, Mamaia 2008 23.15 Serial. Anatomia lui Grey.

Joi 28 august

6.00 Trezirea la apel! 7.00 Jurnalul TVR 8.15 Trezirea la apel! 9.10 Film. Beaver rezolvă tot! 11.00 Serial. Romanța îndrăgostiților 12.00 Serial. Ed și Eppa 12.30 Desene animate 13.00 Jurnalul TVR 13.45 Hai să bucățărăm! 14.30 Emisiune în limba germană 16.00 Jurnalul TVR 16.15 Serial. Vine razia! 16.45 Serial. Romanța îndrăgostiților 18.00 Jurnalul TVR 19.15 Festivalul Cântecului și Dansului Popular Românesc, Mamaia 2008. 20.55 Jurnalul TVR 21.15 Festivalul Cântecului și Dansului Popular Românesc, Mamaia 2008. 23.15 Serial. Anatomia lui Grey

Vineri 29 august

6.00 Trezirea la apel! 7.00 Jurnalul TVR 8.15 Trezirea la apel! 9.10 Film. Majestatea sa 11.00 Serial. Romanța îndrăgostiților 12.00 Serial. Ed și Eppa 12.30 Desene animate 13.00 Jurnalul TVR 13.45 Hai să bucățărăm! 14.30 Film. Asterix și vikingii 16.00 Jurnalul TVR 16.15 Serial. Vine razia! 16.45 Serial. Romanța îndrăgostiților 18.00 Jurnalul TVR 19.15 Festivalul Cântecului și Dansului Popular Românesc, Mamaia 2008 20.55 Jurnalul TVR 21.15 Festivalul Cântecului și Dansului Popular Românesc, Mamaia 2008 23.15 Serial. Anatomia lui Grey.

Sâmbătă 30 august

6.10 Cântecul amintirii... amintirile cântecului 7.00 Magazin de protecție a mediului 8.00 Desene animate 9.00 Împreună pentru natură 10.00 Dunărea – fluviu european. Documentar 11.10 Concert. Ricky Dandell și prietenii 13.00 Jurnalul TVR 13.20 Circ 14.15 Film. A fost sau n-a fost? 17.00 Teleenciclopedia 18.00 Jurnalul TVR 19.10 Film. Ocul Pământului în 80 de zile 21.10 Serial. Figuranți 21.45 Film. Vrea cineva să-mi omoare nevasta?

Duminică 31 august

6.00 Universul credinței 8.00 Desene animate 9.00 Serial. Hannah Montana 9.35 Serial. Toate pânzele sus **10.30 Viața satului** 12.00 Tezaur folcloric 13.00 Jurnalul TVR 13.20 Circ 14.15 Film. Beethoven 4 17.00 Unde dispar ghețarii? 18.00 Jurnalul TVR 19.10 Film. Shaolin cowboy 21.10 Film. Nu te mișca.

Viața satului

TVR 2

Luni 25 august

6.00 Pescar hoinar (R) 7.30 Povești de pe planetă 9.00 Descoperă românii 9.10 Tonomatul de vacanță 10.30 Jurnalul TVR 11.00 Serial. Miracole 11.30 Jurnalul TVR 11.45 Serial. Carabinieri 12.45 Utopia 14.00 Împreună în Europa 15.00 Jurnalul TVR 15.30 Autostrada TVR 17.00 Jurnal regional **17.40 Vara la mare** 18.30 Serial. Miracole 19.35 Serial. Lege și ordine 20.30 Jurnalul TVR 21.10 Film. Întorcerea agentului Smart 22.55 Serial. Vânătoare de recompense.

Vara la mare

Marți 26 august

6.00 Super Sport (R) 7.30 Povești de pe planetă 9.00 Descoperă românii 9.10 Tonomatul de vacanță 10.30 Jurnalul TVR 11.00 Serial. Miracole 11.45 Serial. Carabinieri 13.30 Între cer și pământ 14.00 Împreună în Europa 15.00 Jurnalul TVR 17.00 Jurnal regional 17.40 Vara la mare 18.30 Serial. Miracole 19.35 Serial. Lege și ordine 20.30 Jurnalul TVR 21.10 Film. Focus 23.05 Serial. Vânătoare de recompense.

Miercuri 27 august

6.30 Motomagia (R) 7.30 Povești de pe planetă 9.00 Descoperă românii 9.10 Tonomatul de vacanță 10.30 Jurnalul TVR 11.00 Serial. Miracole 11.30 Jurnalul TVR 13.30 Zestrea românilor 14.00 Împreună în Europa 15.00 Jurnalul TVR 17.00 Jurnal regional 17.40 Vara la mare 18.30 Serial. Miracole 19.35 Serial. Lege și ordine 20.30 Jurnalul TVR 21.10 Film. O vară fierbinte 22.55 Asia, e enigmă. Documentar 23.55 Film. Ucigașii.

Joi 28 august

6.00 Autocritica (R) 7.30 Povești de pe planetă 9.00 Descoperă românii 9.10 Tonomatul de vacanță 10.30 Jurnalul TVR 11.00 Serial. Miracole 11.30 Jurnalul TVR 11.45 Serial. Carabinieri 13.30 Între cer și pământ 14.00 Împreună în Europa 15.00 Jurnalul TVR 17.00 Jurnal regional 17.35 Vara la mare 18.30 Serial. Miracole 19.00 Bazar (R) 19.35 Serial. Lege și ordine 20.30 Jurnalul TVR 21.10 Film. Prietenele 22.55 Serial. Vânător nocturn 23.50 O vară fierbinte.

Vineri 29 august

6.00 Bugetul meu (R) 7.30 Povești de pe planetă 8.00 Prințesa Diana, regina inimilor 9.10 Tonomatul de vacanță 10.30 Jurnalul TVR 11.00 Serial. Miracole 11.45 Serial. Carabinieri 13.30 Circuitul Internațional de tenis al României 14.00 Împreună în Europa 15.00 Jurnalul TVR 17.00 Jurnal regional 17.40 Vara la mare 18.30 Serial. Miracole 19.00 Bazar (R) 19.35 Serial. Lege și ordine 20.30 Jurnalul TVR 21.10 Jamie în Australia 22.10 Serial. Kojak 23.00 Serial. Iubiri și secrete.

Sâmbătă 30 august

6.00 Destinația România (R) 6.30 Între cer și pământ (R) 7.00 Medalion folcloric 7.30 ABC... De ce? 8.30 Destinația România 9.30 Bugetul meu (R) 10.00 Natură și aventură (R) 11.35 Atenție, se cântă! 12.30 D'ale lui Mitică 13.25 Via sacra 15.00 Romanian Superbike 15.30 Autostrada TVR 17.00 Jurnal regional 17.40 Serial. Hotel Babylon 19.00 Maniacii 20.00 Serial. Ajutor, îmi arde casa! 20.30 Jurnalul TVR 21.10 Serial. Crime imperfecte 22.10 Film. Încredere zdruncinată 23.55 Serial. Iubiri și secrete.

Duminică 31 august

6.00 Atenție, se cântă! 7.00 Dincolo de cântec 7.30 Zestrea românilor (R) 8.00 Ferma 8.55 Pescar hoinar 9.25 Ulița spre Europa 10.25 Autocritica 10.55 Campionatul Mondial de Motociclism 12.30 H...ora prichindeilor 13.30 Jamie în Australia (R) 15.00 Atlas 15.30 Autostrada TVR 17.00 Jurnal regional 17.40 Serial. Ballykissangel 18.40 Serial. Eu și mama 19.30 Călătorind printre tradiții 20.00 Serial. Ajutor, îmi arde casa! 20.30 Jurnalul TVR 21.10 Serial. Jekyll 22.10 Film. Super Mario Bros.

O VOCE ROMÂNEASCĂ

Viața și tradițiile românilor din Ungaria

25 AUGUST, LUNI (Adam Bauer)

16.00: Introducere, cuprins 16.05: Știri, date meteo 16.15: Evenimente calendaristice 16.30: Interviu zilei 17.00: Știri, date meteo 17.10: Montaj de muzică populară 17.40: Interviu zilei (reluare) 17.55: Încheiere

26 AUGUST, MARȚI (Iulia Kaupert)

16.00: Introducere, cuprins 16.05: Știri, date meteo 16.15: Evenimente calendaristice 16.30: Interviu zilei 17.00: Știri, date meteo 17.10: Pagina culturală 17.30: Moment poetic 17.40: Interviu zilei (reluare) 17.55: Încheiere

27 AUGUST, MIERCURI (Anamaria Brad)

16.00: Introducere, cuprins 16.05: Știri, date meteo 16.15: Evenimente calendaristice 16.30: Interviu zilei 17.00: Știri 17.10: Comentariul săptămânii (Al. Ardelean) 17.25: Sport – rubrica lui Adam Bauer 17.40: Interviu zilei (reluare) 17.55: Încheiere

28 AUGUST, JOI (Iulia Kaupert)

16.00: Introducere, cuprins 16.05: Știri, date meteo 16.15: Evenimente calendaristice 16.30: Interviu zilei 17.00: Știri, date meteo 17.10: O șansă istorică: Uniunea Europeană (Al. Ardelean) 17.25: Nota săptămânii semnată de Edda Illyés 17.40: Interviu zilei (reluare) 17.55: Încheiere

29 AUGUST, VINERI (Anamaria Brad)

16.00: Introducere, cuprins 16.05: Știri, date meteo 16.15: Evenimente calendaristice 16.25: Revista presei „Foaia românească” 16.35: Interviu zilei 17.00: Știri, date meteo 17.10: Magazinul „De la 14 la 18 – liceenii” 17.40: Interviu zilei (reluare) 17.55: Încheiere

30 AUGUST, SÂMBĂȚĂ (Adam Bauer)

16.00: Introducere, cuprins 16.05: Programul bisericilor ortodoxe și al adunărilor baptiste 16.10: Evenimente calendaristice 16.20: Teatru radiofonic 17.20: Stele de cinci stele – magazin de muzică ușoară 17.55: Încheiere

31 AUGUST, DUMINICĂ (Adam Bauer)

16.00: Introducere, cuprins 16.05: Sinteza știrilor săptămânii 16.15: Evenimente calendaristice 16.25: Retrospectiva săptămânii (spicuiri din interviurile și reportajele difuzate pe parcursul săptămânii) 16.55: Magazinul „De la 14 la 18 – liceenii” (reluare) 17.25: Emisiune religioasă ortodoxă 17.55: Încheiere

(Nu răspundem pentru eventualele modificări în programele radio!)

Emisiunea radiofonică în limba română este difuzată zilnic între orele 16:00-18:00, pe undele medii cu frecvențele de 1188 kHz și 873 kHz.

www.radio.hu

Ecranul nostru

27 august 2008 (mtv ora 16.20)

Reluare: 29 august 2008 (m2 ora 10.40)

Programul prevăzut pentru săptămâna viitoare:

Săptămâna viitoare, emisiunea în limba română va reveni după două săptămâni de pauză, cauzată de transmisiile de la Jocurile Olimpice de la Beijing. În cadrul Ecranului nostru o să vedeți o relatare despre o conferință de la Seghedin, dedicată lui Andrei Șaguna, primul mitropolit ortodox român al Ardealului. Apoi veți putea cunoaște jocul oina, o ramură sportivă – asemănătoare cu baseball-ul – care într-un timp a fost considerat sport național al românilor.

Realizator: **Tiberiu Boca**

CONSULATUL GENERAL AL ROMÂNIEI, JULA

Program de lucru cu publicul

Luni–Vineri:
8.30–14.30

Sâmbătă–duminică:
închis

Adresa:
Jula 5700
str. Munkácsy nr. 12/b

Telefon: 66/465–130
Fax: 66/465–142
Mobil: 30/635–7181

www.gyula.mae.ro

Birou de avocat

**Anunț viitorii mei clienți
că la 7 ianuarie 2008
mi-am început
activitatea
de avocat.**

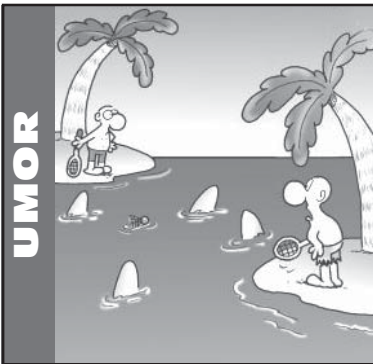
Adresa biroului:
5700 Gyula, Béke sgt. 50.

Tel/Fax:
(+36-66)-639-748
Mobil:
+36-30-833-1662

E-mail:
avocat.ruzsa@hotmail.hu

Specializare:
Drept Penal
Dreptul Muncii
Drept Civil

dr. Gheorghe Ruja
avocat

UMOR

Linkuri utile:

www.foaia.hu
www.romanul.hu
www.balcescu.sulinet.hu
www.ziare.com
www.astazi.ro
www.startpage.ro
www.ici.ro/romania/indexrom.html

Festivalul Castraveților

Micherechi,
16-17 august
2008

Relatare
în pagina a 5-a

Festivalul Pogăcițelor

Chitighaz, 16 august 2008

FOAIA
românească
22 august 2008
www.foaia.hu

Săptămânal al românilor din Ungaria. Editat de Editura de presă și cărți „NOI”. Director: Eva Iova. Colectiv redacțional: Rita Păcșas, Anca Liana Butar, Ana Cioca Czesznak. Tehnoredactare computerizată: Ștefan Mihailov. Editura și redacția: 5700 Jula, str. Gh. Doja nr. 8., CP 95. Telefon: (66) 463-152, 361-789 Fax: (66) 463-152, E-mail: foaia@foaia.hu, foaia@freemail.hu Editor responsabil: Dr. Ioan Ciotea, președinte, Uniunea Culturală a Românilor din Ungaria, 5700 Jula, str. Gh. Doja nr. 8. Internet: www.romanul.hu, uniunea@romanul.hu. Tiparul: Mozi Nyomda Bt. 5600 Bichișciaba, str. Luther nr. 5/B. Index: 25291. ISSN 1418-8341. Abonamente la Foaia românească în județele Bács-Kiskun, Bichiș și Ciongrad se efectuează la oficiile poștale, iar în celelalte județe la adresa redacției atât personal, cât și prin cec poștal. Abonamentele pe anul 2008: 3 luni 1050 forinți; 6 luni 2100 forinți; 1 an 4200 forinți. Apariția săptămânalului este asigurată de **Fundația Publică „Pentru Minoritățile Naționale și Etnice din Ungaria”**. A hetilap megjelenését a „Magyarországi Nemzeti és Etnikai Kisebbségért” Közalapítvány biztosítja.